

EBA/GL/2021/12

---

11 november 2021

Riktlinjer

---

om en gemensam bedömningsmetod för
att bevilja auktorisation som kreditinstitut
enligt artikel 8.5 i direktiv 2013/36/EU

1. Efterlevnad och rapporteringsskyldigheter

Riktlinjernas status

1. Detta dokument innehåller riktlinjer som har utfärdats enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010¹. I enlighet med artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 ska behöriga myndigheter och finansinstitut med alla tillgängliga medel söka följa riktlinjerna.
2. I riktlinjerna anges EBA:s syn på lämplig tillsynspraxis inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn eller på hur unionsrätten bör tillämpas på ett visst område. Behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 4.2 i förordning (EU) nr 1093/2010 som berörs av dessa riktlinjer bör följa dem genom att på lämpligt sätt införliva dem i sin praxis (till exempel genom att ändra sina rättsliga ramar eller tillsynsrutiner), även när riktlinjerna i första hand riktas till institut.

Rapporteringskrav

3. Enligt artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 måste de behöriga myndigheterna meddela EBA om de följer eller avser att följa dessa riktlinjer, alternativt ange skälen till att de inte gör det, senast den 08.04.2022. Om någon sådan anmälan inte inkommer inom denna tidsfrist kommer EBA att anse att de behöriga myndigheterna inte följer riktlinjerna. Anmälningar ska lämnas in genom att det formulär som tillhandahålls på EBA:s webbplats skickas till compliance@eba.europa.eu med hänvisningen "EBA/GL/2021/12". Anmälningar ska inges av personer med befogenhet att rapportera om hur reglerna efterlevs på de behöriga myndigheternas vägnar. Alla förändringar i graden av efterlevnad måste också rapporteras till EBA.
4. Anmälningarna kommer att offentliggöras på EBA:s webbplats i enlighet med artikel 16.3.

---

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

2. Syfte, tillämpningsområde och definitioner

Syfte

5. I dessa riktlinjer anges en gemensam bedömningsmetod för beviljande av auktorisation i enlighet med direktiv 2013/36/EU (nedan kallat kapitalkravsdirektivet), enligt det mandat som tilldelats EBA genom artikel 8.5 i direktivet, ändrat genom direktiv (EU) 2019/878.

Tillämpningsområde

6. Dessa riktlinjer är tillämpliga på alla fall där de behöriga myndigheterna i enlighet med direktiv 2013/36/EU, i dess ändrade lydelse, måste bedöma beviljandet av auktorisation som kreditinstitut – enligt definitionen i a) och b) i led 1 i artikel 4.1 i förordning (EU) nr 575/2013² (nedan kallad *kapitalkravsförordningen*).

Målgrupp

7. Dessa riktlinjer riktar sig till behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 4.2 i i förordning (EU) nr 1093/2010.

Definitioner

8. Om inget annat anges har de termer som används och definieras i kapitalkravsförordningen, i kapitalkravsdirektivet, i förordning 2019/2033³ om tillsynskrav för värdepappersföretag och i direktiv 2019/2034⁴ om tillsyn av värdepappersföretag samma innebörd i riktlinjerna.
9. I dessa riktlinjer gäller dessutom följande definitioner:

CAM	Gemensam bedömningsmetod
Tillsynsmyndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism	Den behöriga myndigheten enligt definitionen i artikel 4.2 iii i förordning (EU) nr 1093/2010.

---

² Ändrad genom förordning (EU) 2019/2033 om tillsynskrav för värdepappersföretag.

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU

3. Genomförande

Ikraftträdande

10. Dessa riktlinjer gäller från och med den 08.04.2022.

4. Allmänna principer

4.1 Gemensam bedömningsmetod

11. De behöriga myndigheterna bör se till att de vid beviljande av auktorisation som kreditinstitut, enligt definitionen i artikel 4.1 i kapitalkravsförordningen, tillämpar den gemensamma bedömningsmetod som anges i dessa riktlinjer.
12. I den gemensamma bedömningsmetoden fastställs de kriterier och metoder enligt vilka de behöriga myndigheterna bör bedöma de gemensamma kraven för att bevilja auktorisation som kreditinstitut enligt artiklarna 10–14 i direktiv 2013/36/EU.
13. I dessa riktlinjer omfattar hänvisningar till risk även risk för penningtvätt och finansiering av terrorism. De behöriga myndigheterna bör därför göra en heltäckande bedömning av aspekter som rör bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism i syfte att bevilja auktorisationen. I detta syfte bör de behöriga myndigheterna samarbeta med den relevanta tillsynsmyndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och andra relevanta offentliga organ i enlighet med artikel 117.5 i direktiv 2013/36/EU⁵.
14. För att säkerställa att bedömningen för beviljande av auktorisation baseras på tillförlitlig information bör de behöriga myndigheterna se över den information och de handlingar som lämnats in tillsammans med ansökan i enlighet med de tekniska tillsynsstandarderna om information för auktorisation, mot bakgrund av kraven på sanningsenlighet, klarhet, exakthet, aktualitet och fullständighet, och i syfte att säkerställa en sund och ansvarsfull ledning av institutet. Enligt artikel 10.2 i de tekniska tillsynsstandarderna om information för auktorisation får de behöriga myndigheterna också kräva att sökanden lämnar kompletterande information eller ytterligare upplysningar.
15. Den gemensamma bedömningsmetoden är teknikneutral och innovationsvänlig, och omfattar därför ansökande kreditinstitut med alla affärsmodeller, både traditionella och innovativa affärsmodeller och/eller leveransmekanismer, samtidigt som de inte ställer krav på att använda viss teknik eller att införa vissa strukturer. Det hindrar därför inte framväxten och expansionen av ny teknik och innovativa affärsmodeller. Följaktligen bör de behöriga myndigheterna inte föredra eller förhindra införandet av en viss teknik, och de bör inte heller föredra eller påverka en viss affärsmodell eller tjänst i samband med bedömningen av ansökan. Detta påverkar inte behovet av att säkerställa att affärsmodellen eller leveransmekanismen inte kan utgöra ett hinder för de behöriga myndigheternas effektiva tillsyn.

---

⁵ I synnerhet EBA:s riktlinjer för samarbete och informationsutbyte mellan tillsynsmyndigheter, tillsynsmyndigheter för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och finansunderrättelseenheter enligt direktiv 2013/36/EU. Samrådsdokumentet, EBA/CP/2021/21 av den 27 maj 2021, finns på <https://www.eba.europa.eu/eba-consults-new-guidelines-cooperation-and-information-exchange-area-anti-money-laundering-and>

16. För att säkerställa lika villkor i hela EU bör de behöriga myndigheternas bedömning endast vara teknisk, återspegla tillsynsregler och vara förenlig med artikel 11 i direktiv 2013/36/EU.

4.1.1 Proportionalitet

17. De behöriga myndigheterna bör göra bedömningen för beviljande av auktorisation i enlighet med proportionalitetsprincipen i dessa riktlinjer, i syfte att säkerställa att bedömningen är förenlig med det ansökande kreditinstitutets individuella riskprofil och affärsmodell, så att målen med de lagstadgade kraven faktiskt uppnås.
18. För detta ändamål bör de behöriga myndigheterna beakta följande kriterier:
- a) den förväntade storleken på balansräkningen för det ansökande kreditinstitutet och dess dotterföretag inom ramen för konsolidering under tillsyn, beroende på vad som är tillämpligt,
  - b) det ansökande kreditinstitutets förväntade geografiska närvaro och storleken på dess verksamhet i varje jurisdiktion,
  - c) det ansökande kreditinstitutets juridiska form, inbegripet huruvida kreditinstitutet ingår i en koncern,
  - d) huruvida institutet är börsnoterat eller ej,
  - e) den typ av planerade verksamheter och tjänster som det ansökande kreditinstitutet ägnar sig åt (se också exempelvis bilaga 1 till direktiv 2013/36/EU och bilaga 1 till direktiv 2014/65/EU),
  - f) affärsmodellen (inbegripet dess innovativa karaktär, unika karaktär eller komplexitet) och strategin samt den förväntade risknivån som följer av genomförandet och utförandet; målverksamhetens beskaffenhet och komplexitet,
  - g) kreditinstitutets organisationsstruktur,
  - h) det ansökande kreditinstitutets planerade riskstrategi, riskaptit och riskprofil,
  - i) det ansökande kreditinstitutets ägar- och finansieringsstruktur,
  - j) typen av kunder (t.ex. privatpersoner, företag, institutioner, småföretag, offentliga enheter) och de planerade produkternas eller avtalens komplexitet,
  - k) planerade utkontrakterade funktioner och distributionskanaler,
  - l) befintliga och/eller planerade it-system, inbegripet reservsystem och utkontrakterade funktioner inom detta område,

- m) om det ansökande kreditinstitutet tillhör en grupp som är föremål för konsoliderad tillsyn av den behöriga myndigheten,
  - n) om det ansökande kreditinstitutet lämnar in en ansökan endast för specifik verksamhet, eller om ett befintligt kreditinstitut ansöker om en utvidgning av auktorisationens omfattning när auktorisationen uteslutande har beviljats för utövandet av viss verksamhet,
  - o) överensstämmelsen med den typ och omfattning av information som krävs enligt de tekniska tillsynsstandarderna om information för auktorisation.
19. När det gäller punkt 18 m), och enligt artikel 10.1 i de tekniska tillsynsstandarderna om information för auktorisation, bör bedömningens intensitet anpassas efter den behöriga myndighetens direkta kunskap – utifrån den information som myndigheten har tillgång till – om det ansökande kreditinstitutets eller koncernens affärsmodell, riskprofil och aktuella tillsynsmässiga, finansiella, affärsmässiga och verksamhetsmässiga förhållanden.
20. När det gäller punkt 18 n), förutsatt att den ansökta utvidgningen inte väsentligt förändrar kreditinstitutets karaktär och riskprofil, bör de behöriga myndigheternas bedömning vara begränsad i omfattning och fokusera på effekterna av den ytterligare verksamheten på den övergripande affärsmodellen och på förmågan att uppfylla tillsynskraven, särskilt gällande sund och ansvarsfull ledning av kreditinstitutet (inbegripet, i synnerhet, de nya affärsområdenas lönsamhet och affärsplanens övergripande hållbarhet, lämpligheten hos medlemmarna i ledningsorganet i dess lednings- eller tillsynsfunktion, ramen för intern kontroll och it-system). Den bör också ta hänsyn till den behöriga myndighetens direkta kunskaper om det ansökande kreditinstitutets affärsmodell, riskprofil och aktuella tillsynsmässiga, finansiella, affärsmässiga och operativa villkor.
21. De behöriga myndigheternas tillämpning av proportionalitetsprincipen kan aldrig innebära att det ansökande kreditinstitutet undantas från skyldigheten att uppfylla eventuella obligatoriska krav för att bevilja auktorisation.

4.2 Konsekvens och kontinuitet mellan auktorisationen och bedömningen av fortlevnadskontrollen

22. I enlighet med den gemensamma bedömningsmetoden bör de behöriga myndigheterna bedöma ansökan om auktorisation som kreditinstitut i enlighet med de tillsynskrav och de metoder för tillsynsbedömning som tillämpas vid fortsatt drift. De bör undvika bedömningsmetoder som främjar motstridiga metoder mellan de olika faserna i kreditinstitutets livscykel.
23. I detta syfte och för att undvika överlappning och inkonsekvens i regleringen bör dessa riktlinjer läsas mot bakgrund av bestämmelserna i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 i EBA:s inrättandeförordning, samt de tillhörande delegerade akter och genomförandeaakter, tekniska tillsynsstandarder, tekniska genomförandestandarder, riktlinjer och rekommendationer som

antagits enligt dessa lagstiftningsakter och som är relevanta för den gemensamma bedömningsmetoden, och hänvisa till dem när så är lämpligt.

24. De behöriga myndigheternas bedömning bör inriktas på att säkerställa en sund och ansvarsfull ledning av kreditinstitutet från och med den första dagen för marknadstillträde.
25. För att säkerställa att detta mål uppnås bör de behöriga myndigheterna endast bevilja auktorisation när de har förvärvat sig om att alla auktorisationskrav är uppfyllda. Trots detta bör de behöriga myndigheterna beakta de tekniska och operativa justeringar som kreditinstitutet kan komma att bli föremål för under sin etableringsfas. För att säkerställa att dessa omständigheter vederbörligen beaktas får de behöriga myndigheterna tillämpa villkor som ska uppfyllas och/eller efterföljande skyldigheter eller begränsningar, eller klargöra sina förväntningar på specifika tillsynsområden enligt punkterna 26–29 nedan.
26. De behöriga myndigheterna får efter eget gottfinnande ålägga det ansökande kreditinstitutet villkor som är prejudicerande och/eller skyldigheter som följer senare vid tidpunkten för utfärdandet av auktorisationen. Införandet av sådana villkor som är prejudicerande och/eller skyldigheter som följer därav bör förutsätta att de behöriga myndigheterna gör en positiv bedömning av att alla krav för att bevilja tillstånd i sak är uppfyllda och att de är tillfredsställda med beviljandet av tillståndet. För att säkerställa tydlighet och rättssäkerhet bör de behöriga myndigheterna beskriva sådana villkor och/eller skyldigheter tydligt och väl när de tillämpas.
27. Enligt punkt 26 får de behöriga myndigheterna endast tillämpa villkor som ska uppfyllas för formella och icke-materiella aspekter av auktorisationskraven, vilka i praktiken endast kan uppfyllas av det ansökande kreditinstitutet efter att den behöriga myndigheten har bedömt att alla auktorisationskrav i sak är uppfyllda. Som exempel kan formella eller icke-materiella aspekter av auktorisationskraven, beroende på omständigheterna, inbegripa inlämning av dokumentation som formellt antagits av sökanden, eller formellt slutförande av ett internt förfarande hos sökanden, eller IKT-systemtester som syftar till att kontrollera att de fungerar fullt ut i praktiken.
28. I enlighet med de krav och begränsningar som anges i punkterna 26 och 27 får de behöriga myndigheterna fastställa villkor för auktorisationen när det gäller frågor där sökanden eller enheten är skyldig att vidta en åtgärd eller avstå från en åtgärd innan auktorisationen träder i kraft. De behöriga myndigheterna bör fastställa en tidsfrist för uppfyllande och tydligt ange att auktorisationen kommer att träda i kraft först när villkoret har uppfyllts. Så länge villkoret inte är uppfyllt kan det sökande kreditinstitutet inte bedriva bank- eller finansieringsrörelse eller använda namnen "bank", "sparbank" eller andra banknamn.
29. Enligt punkt 26 får de behöriga myndigheterna ålägga det ansökande kreditinstitutet skyldigheter i efterhand för att hantera frågor som uppstår efter den tidpunkt då auktorisationen beviljades. Sådana skyldigheter får endast åläggas av de behöriga myndigheterna om det, trots att det ansökande kreditinstitutet uppfyller alla krav på auktorisation i sak, är nödvändigt att fortlöpande övervaka och genomdriva efterlevnaden av

en eller flera av dem, om det är motiverat. De behöriga myndigheterna bör därför klargöra att även om underlåtenhet att fullgöra en skyldighet inte kommer att göra det ursprungliga utfärdandet av auktorisationen ineffektivt i sig, bör deras bristande efterlevnad hanteras med tillsynsverktyg eller leda till tillämpning av verkställighetsåtgärder och/eller sanktioner. Till exempel kan skyldigheter införas när det gäller frågor som anses utgöra genomförandeåtgärder för auktorisationen, såsom rapporteringsskyldigheter eller säkerställande av att medlemmar i ledningsorganet uppvisar tillräcklig specifik kunskap (t.ex. genom utbildning).

30. Utan att det påverkar det ansökande kreditinstitutets efterlevnad av alla auktorisationskrav, och med förbehåll för en positiv bedömning av beviljandet av auktorisationen, får de behöriga myndigheterna efter eget gottfinnande – vid tidpunkten för utfärdandet av auktorisationen – införa begränsningar för omfattningen av vissa eller alla verksamheter som kreditinstitutet kommer att vara auktoriserat att bedriva. De behöriga myndigheterna får införa restriktioner för hela eller delar av det ansökande kreditinstitutets bankverksamhet i samma auktorisationsdokument eller separat från detta. Ett begränsat utövande av en del av eller all bankverksamhet som bedrivs av det ansökande kreditinstitutet kan antingen läggas fram av det ansökande kreditinstitutet i ansökan eller vara resultatet av den behöriga myndighetens samlade bedömning.
31. För att säkerställa tydlighet och rättssäkerhet bör de behöriga myndigheterna tydligt definiera sådana begränsningar. Som exempel kan nämnas att de behöriga myndigheterna kan begränsa auktorisationen genom att införa ett krav på att endast ta emot insättningar upp till ett visst belopp per insättare, eller att endast emittera vissa typer av värdepapper eller att emittera värdepapper endast till vissa typer av investerare. Hävandet av de tillämpade begränsningarna bör vara föremål för en proportionerlig bedömning av den behöriga myndigheten i enlighet med punkt 18.
32. Under förutsättning att alla krav för beviljande av auktorisation är uppfyllda får de behöriga myndigheterna – vid tidpunkten för utfärdandet av auktorisationen – uppmärksamma det ansökande kreditinstitutet på specifika tillsynsområden och förtydliga sina förväntningar i samma auktorisationsdokument eller separat från det. De behöriga myndigheterna bör motivera detta och noggrant beskriva frågan och de eftersträlvade målen. Den behöriga myndighetens förväntningar bör, trots att de inte är rättsligt bindande, tjäna som vägledning för det kreditinstitut som berörs fortlöpande.
33. Om det ansökande kreditinstitutet tillhör en bankgrupp och det ansökande kreditinstitutet eller dess moderbolag måste uppfylla tillsynskraven i delarna 2–8 i kapitalkravsförordningen på grundval av sin konsoliderade situation, bör de behöriga myndigheterna se över den analys som sökanden lämnat in i enlighet med artikel 4 f i de tekniska tillsynsstandarderna om information för auktorisation, i syfte att bedöma dess fullständighet. Om den behöriga myndigheten också är den samordnande tillsynsmyndigheten bör den även undersöka eventuella effekter på de tillämpliga tillsynskraven på konsoliderad nivå.

34. De behöriga myndigheterna bör identifiera förekomsten av eventuella hinder, i synnerhet beträffande förekomsten av nära förbindelser enligt artikel 14.3 i kapitalkravsdirektivet, som skulle kunna hindra ett effektivt utövande av tillsynsfunktionerna, inbegripet, i tillämpliga fall, på konsoliderad nivå, och beakta all relevant information, relevanta omständigheter eller situationer i enlighet med artikel 12 i de tekniska tillsynsstandarderna om information för auktorisation.

4.3 Situationer där tillstånd krävs

35. De behöriga myndigheterna bör se till att vid en fusion mellan två eller flera kreditinstitut som innebär att en ny enhet bildas för att inleda den sammanslagna bankverksamheten bör en sådan nyetablerad enhet först godkännas av den behöriga myndigheten. På samma sätt bör de behöriga myndigheterna i de medlemsstater där auktorisationen beviljas för verksamhet se till att utvidgningen av affärsverksamheten, till följd av en fusion genom absorption av ett annat kreditinstitut eller förvärv av verksamhet från ett tredje kreditinstitut, omfattas av en föregående utvidgning av auktorisationen om sådan ny affärsverksamhet inte redan omfattas av det tillstånd som utfärdats till kreditinstitutet.
36. Genomförandet av koncernomstruktureringar eller överföringen av verksamhet som kreditinstitut från en enhet till en annan kan kräva att vissa verksamheter tas ur transaktionen och anförtros till en nyinrättad tillfällig enhet innan dessa verksamheter slås samman inom det förvärvande kreditinstitutet.⁶
37. Om de behöriga myndigheterna bedömer att en sådan enhet, på grund av den verksamhet som tillfälligt överförs, uppfyller definitionen av ett kreditinstitut, bör den enheten omfattas av krav på auktorisation.
38. Utan att det påverkar tillämpningen av punkten ovan bör de behöriga myndigheterna inte kräva auktorisation för överföring av kreditinstitutets verksamhet till en tillfällig enhet om följande villkor är uppfyllda:
- (a) Bildandet av den tillfälliga enheten uppfyller de formella kraven i strukturen för transaktionens genomförande och det tillfälliga kreditinstitutets förväntade löptid motsvarar en "rättslig sekund", dvs. en odefinierad kort tidsperiod under vilken den tillfälliga enheten innehar kreditinstitutets verksamhet för att formellt slutföra en rad rättsliga transaktioner som krävs för att slå samman den tillfälliga enheten med förvärvaren.
  - (b) Lämpliga och tillräckliga åtgärder har vidtagits av de fusionerande enheterna för att hantera riskerna för genomförandet av transaktionen, inbegripet för scenariot att överföringen inte kan slutföras inom den "rättsliga sekunden". Sådana åtgärder (t.ex. en återföring av verksamheten) bör syfta till att säkerställa att den tillfälliga enheten hindras från att vara

---

⁶ Till exempel försäljning av ett kreditinstitut som ingår i en koncern, där vissa verksamheter som kräver auktorisation som kreditinstitut hos den avyttrade enheten måste stanna kvar inom koncernen. Den verksamhet som bör finnas kvar kan till exempel delas upp i en ny tillfällig juridisk enhet och därefter slås samman med en annan koncernenhet som är auktoriserad som kreditinstitut.

verksam på marknaden genom att bedriva verksamhet som kräver auktorisation som kreditinstitut.

39. De behöriga myndigheterna bör klargöra att en auktorisation att driva ett kreditinstituts verksamhet som beviljats en viss enhet endast bör användas av den enheten och inte bör överföras till en annan enhet.
40. Med tanke på att auktorisationen beviljas av behöriga myndigheter enligt tillämplig nationell lagstiftning bör de behöriga myndigheterna, om ett kreditinstitut avser att flytta sitt säte till en annan medlemsstat, kräva förhandsgodkännande från den behöriga myndigheten i den medlemsstat där kreditinstitutets nya säte kommer att vara beläget.
41. I enlighet med tillämplig nationell bolagsrätt får ett befintligt kreditinstitut ändra sin rättsliga form. Om ändringen av den rättsliga formen inte medför några väsentliga ändringar av tillsynen bör de behöriga myndigheterna inte ställa som villkor för ändringen att en ny eller ändrad auktorisation beviljas.

5. Auktorisation som kreditinstitut enligt led 1 i artikel 4.1 a i kapitalkravsförordningen och dess tillämpningsområde

---

5.1 Verksamhet som kräver ansökan om tillstånd

42. Enligt direktiv 2013/36/EU krävs det för att skydda sparandet och den finansiella stabiliteten att utförandet av verksamheten som kreditinstitut kräver ett förhandsgodkännande från den behöriga myndigheten som endast får beviljas efter en positiv bedömning av den ansökan som lämnats in av det ansökande kreditinstitutet.
43. De behöriga myndigheterna bör bedöma att sökanden uppfyller alla delar av definitionen av kreditinstitut som anges i led 1 i artikel 4.1 a i kapitalkravsförordningen – ”ett företag vars verksamhet består i att från allmänheten ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel och att bevilja krediter för egen räkning”. De bör särskilt bedöma att både den verksamhet som består i att ”från allmänheten ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel” och ”bevilja krediter för egen räkning” kommer att utövas av det ansökande kreditinstitutet.
44. Detta påverkar inte möjligheten för ett kreditinstitut att bedriva sådan verksamhet som anges i bilaga I till kapitalkravsdirektivet och i enlighet med nationell lagstiftning. De behöriga myndigheternas bedömning av affärsplanen bör därför omfatta all verksamhet som det ansökande kreditinstitutet planerar i verksamhetsplanen, även sådan verksamhet som går utöver mottagande av insättningar eller andra återbetalbara medel från allmänheten och beviljande av kredit för egen räkning, oavsett om de anges i bilaga I till kapitalkravsdirektivet, eller ytterligare verksamheter i enlighet med nationell lagstiftning. De behöriga myndigheterna bör undersöka förenligheten och överensstämmelsen mellan den sökandes planerade verksamhet och interna organisation och avsaknaden av faktorer som skulle kunna hindra dem från att utöva en effektiv tillsyn. I linje med detta bör de behöriga myndigheterna klargöra att det ansökande kreditinstitutet, när det väl har auktoriserats, kommer att bli föremål för omfattande granskning av all verksamhet som bedrivs av kreditinstitutet uteslutande i syfte att fastställa effekterna av all sådan verksamhet på tillsynsregleringen och tillsynen av kreditinstitutet som helhet.
45. Om de behöriga myndigheterna bedömer att det ansökande kreditinstitutets affärsmodell inte uppfyller alla kriterier i definitionen av ett kreditinstitut som anges i led 1 i artikel 4.1 a i kapitalkravsförordningen ska de avslå ansökan om auktorisation.
46. I avsaknad av ett gemensamt EU-begrepp för de delar som utgör definitionen av ett kreditinstitut enligt led 1 i artikel 4.1 a i kapitalkravsförordningen upplyser dessa riktlinjer de

behöriga myndigheterna om centrala aspekter av sådana delar samt områden som kräver särskild uppmärksamhet från de behöriga myndigheternas sida vid bedömningen av ansökan.

47. Vid bedömningen av om uttrycket "vars verksamhet" är uppfyllt bör de behöriga myndigheterna bedöma att kombinationen av både "insättningar eller andra återbetalbara medel från allmänheten" och "beviljande av krediter för egen räkning" kommer att ske regelbundet och systematiskt.
48. I enlighet med den allmänna principen om skydd för sparande bör de behöriga myndigheterna, när de bedömer om uttrycket "ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel från allmänheten" är uppfyllt, bland annat se till att det ansökande kreditinstitutets affärsmodell (och därmed dess finansieringsstruktur) omfattar mottagande och/eller innehav av sådana insättningar och andra återbetalbara medel tills de återbetalas i sin helhet. Återbetalningen i sin helhet avser kapitalbeloppet med eventuell upplupen ränta.
49. När de behöriga myndigheterna bedömer om uttrycket "insättningar" är uppfyllt bör de åtminstone inrikta sig på att se till att de
- är ett belopp av fiatvalutan oavsett form (t.ex. mynt, sedlar, kontotillgodohavanden osv.),
  - återbetalas på anfordran eller vid en avtalsenlig tidpunkt och med eller utan ränta eller en premie,
  - har mottagits från tredje part (juridiska eller fysiska personer),
  - har mottagits i samband med att verksamheten bedrevs.
50. De behöriga myndigheterna bör också notera att insättningar kan ta flera former, kan vara överlåtbara eller andra insättningar, inbegripet sparkonton, inlåning med fast löptid eller icke överlåtbara inlåningsbevis.
51. De behöriga myndigheterna bör också bland annat säkerställa att undantagen från begreppet godtagbar insättning och återbetalningsskyldigheten från insättningsgarantisystemet enligt artikel 5.1 i direktiv 2014/49/EU om insättningsgarantisystem inte påverkar begreppet insättningar när det gäller beviljande av auktorisation som kreditinstitut.
52. Vid bedömningen av om det specifika uttrycket "andra återbetalbara medel" är uppfyllt bör de behöriga myndigheterna hänvisa till "finansiella instrument som är av sådan karaktär att de ska återbetalas" samt "finansiella instrument som inte är av sådan karaktär men för vilka det har ingåtts ett avtal om återbetalning av de medel som betalats"⁷. De bör också ta hänsyn till att ett sådant begrepp bör omfatta obligationer och andra jämförbara värdepapper såsom

---

⁷ Domstolens dom av den 12 februari 1999 i mål C-366/97, Romanelli.

överlåtbara (ej nominativa) insättningar, förutsatt att dessa kontinuerligt utges av kreditinstitutet⁸.

53. Vid bedömningen av huruvida insättningar eller andra återbetalbara medel tas från "allmänheten" bör de behöriga myndigheterna särskilt inrikta sig på huruvida insättningar eller andra återbetalbara medel tas emot som affärsverksamhet från andra juridiska eller fysiska personer än kreditinstitutet.
54. Vid bedömningen av om uttrycket "att bevilja kredit" är uppfyllt bör de behöriga myndigheterna särskilt inrikta sig på huruvida det ansökande kreditinstitutet kommer att ingå avtal om tillhandahållande av ett penningbelopp för ett specificerat eller ospecificerat ändamål, för en tidsperiod som ska avtalas och betalas tillbaka i enlighet med avtalade villkor, vanligtvis mot ersättning. Särskilt när det gäller uttrycket "för egen räkning" bör de behöriga myndigheterna bedöma om det ansökande kreditinstitutet avser att vara borgenär till den beviljade finansieringen.
55. Som en del av bedömningen för beviljande av auktorisation som kreditinstitut bör de behöriga myndigheterna också överväga huruvida beviljande av auktorisation som kreditinstitut krävs med hänsyn till det ansökande kreditinstitutets underliggande situation och aktuella omständigheter. De bör bedöma lämpligheten och nödvändigheten av auktorisationen som kreditinstitut, med beaktande av den verksamhet som det ansökande kreditinstitutet avser att bedriva.
56. Om det, på grundval av de uppgifter som lämnats in tillsammans med ansökan, inte är helt klart att det ansökande kreditinstitutet har för avsikt att bedriva verksamhet som kreditinstitut bör de behöriga myndigheterna öka granskningen av ansökan. Detta gäller särskilt när de upptäcker begränsad eller formell överensstämmelse med de enskilda delarna i definitionen av ett kreditinstitut.

Under sådana omständigheter bör de behöriga myndigheterna undersöka det ansökande kreditinstitutets eventuella ytterligare affärsmotiv till stöd för inlämningen av ansökan, såsom de fördelar som följer av kreditinstitutets status i fråga om anseende, tillgång till betalnings- och avvecklingssystem och billigare finansiering. De behöriga myndigheterna bör bland annat lägga särskild vikt vid risknivån för den avsedda verksamheten och affärsmodellens bärkraft, med beaktande bland annat av de potentiella negativa effekterna på insättningsgarantisystemen och storleken på och kvaliteten på de säkerheter som lagras hos centralbankerna.

---

⁸ Skäl 14 i kapitalkravsdirektivet har följande lydelse: "Åtgärderna bör därför ha en så omfattande räckvidd som möjligt och gälla alla institut vars verksamhet består av att ta emot återbetalbara medel från allmänheten, genom insättningar eller i annan form, såsom fortlöpande utgivning av obligationer och andra jämförbara värdepapper [...]" (min kursivering).

5.2 Auktorisationens omfattning

57. I avsaknad av ett enhetligt tillämpningsområde för auktorisation som fastställs i EU-lagstiftningen kan olika system finnas på nationell nivå. Om det finns system för "allmän auktorisation" omfattar auktorisationen således alla de verksamheter som förtecknas i bilaga I till kapitalkravsdirektivet och i enlighet med nationell lagstiftning.
58. Omvänt gäller att om det inte finns något sådant "universellt tillstånd" kommer tillståndet att utfärdas för varje enskild verksamhet och endast omfatta den specifika verksamhet för vilken tillståndet beviljas. I det senare fallet bör de behöriga myndigheterna uppdatera sin bedömning av omfattningen av den tidigare utfärdade auktorisationen när kreditinstitutet ansöker om att utvidga sin verksamhet till verksamhet som inte omfattas av den utfärdade auktorisationen. En sådan bedömning bör utföras i enlighet med den vägledning som redogörs för i punkt 20.
59. I båda de fall som omfattas av punkterna 57 och 58 bör de behöriga myndigheternas bedömning emellertid omfatta all planerad verksamhet i verksamhetsplanen.

6. Gemensam bedömningsmetod för auktorisation som kreditinstitut enligt led 1 i artikel 4.1 b i kapitalkravsförordningen

---

60. I enlighet med artikel 8 a i kapitalkravsdirektivet måste företag som uppfyller något av villkoren som anges i led 1 i artikel 4.1 b, i–iii i kapitalkravsförordningen ansöka om auktorisation som kreditinstitut.

61. För detta ändamål måste de berörda företagen lämna in en ansökan till den behöriga myndigheten i enlighet med de informationskrav som anges i EBA:s tekniska tillsynsstandard 2020/11 (information för auktorisation enligt artikel 8 a.6 a i kapitalkravsdirektivet⁹).

62. De behöriga myndigheterna bör se över sådan information mot bakgrund av kraven på sanningsenlighet, klarhet, exakthet och fullständighet och i syfte att säkerställa en sund och ansvarsfull ledning av kreditinstitutet. På grundval av bedömningen kan de också kräva kompletterande information eller förtydliganden i enlighet med artikel 1.5 i EBA:s tekniska tillsynsstandard 2020/11 (information för auktorisation enligt artikel 8 a.6 a i kapitalkravsdirektivet).

63. För att granska och bedöma ansökan bör de behöriga myndigheterna tillämpa alla avsnitt i dessa riktlinjer i den mån det är relevant, med beaktande av sökandens särskilda egenskaper. Detta påverkar inte fastställandet i detta avsnitt av ytterligare bedömningskriterier som tar hänsyn till sökandens särdrag enligt led 1 i artikel 4.1 b i kapitalkravsförordningen.

64. För att effektivisera bedömningen i enlighet med led 5 i artikel 8 a i kapitalkravsdirektivet bör de behöriga myndigheterna samarbeta med den behöriga myndighet som anges i artikel 67 i direktiv 2014/65/EU (Mifid II). I synnerhet bör de behöriga myndigheterna, när de utformar sin egen bedömning av huruvida sökanden uppfyller villkoren för auktorisation som kreditinstitut, beakta den bedömning som lämnats av den behöriga myndighet som anges i artikel 67 i Mifid II, avseende sökandens fortlöpande efterlevnad av villkoren för auktorisation enligt Mifid.

65. De behöriga myndigheterna bör se till att det ansökande kreditinstitutet uppfyller de tillämpliga tillsynskraven från och med den första dagen för tillträde till marknaden som auktoriserat kreditinstitut. De behöriga myndigheterna bör därför på lämpligt sätt kalibrera intensiteten i sin

---

⁹ EBA RTS/2020/11 av den 16 december 2020, förslag till tekniska tillsynsstandarder avseende genomförandet av en ny tillsynsordning för värdepappersföretag gällande informationen för auktorisation av kreditinstitut enligt artikel 8 a.6 a i direktiv 2013/36/EU [...]. <https://eba.europa.eu/regulation-and-policy/investment-firms/regulatory-technical-standards-prudential-requirements-investment-firms>

bedömning med avseende på de sökande som före ansökan omfattades av andra tillsynskrav än dem som gäller för kreditinstitut.

66. Vid bedömningen av affärsplanen bör de behöriga myndigheterna tillämpa den metod som anges i avsnitt 7 i den utsträckning som är tillämplig. Dessutom bör de ta hänsyn till särdragen i det ansökande kreditinstitutets affärsmodell, särskilt med beaktande av särdragen hos den intäktsgenererande inkomstmodellen, finansieringsstrukturen och de specifika risker som en sådan affärsmodell är eller kan bli exponerad för.

7. Analys av affärsplan

7.1 Allmänna kriterier

67. De behöriga myndigheternas bedömning av affärsplanen bör baseras på relevanta handlingar och uppgifter som lämnats av det ansökande kreditinstitutet, i synnerhet enligt artikel 4 a–h och artikel 5.1 a i de tekniska tillsynsstandarderna om information för auktorisation, och bör fokusera på det ansökande kreditinstitutets affärsmodell, strategi och riskprofil samt syfta till att bilda sig en uppfattning om affärsmodellens genomförbarhet och hållbarhet samt dess förmåga att uppfylla tillsynskraven under planeringsperioden.
68. I enlighet med punkt 13 bör de behöriga myndigheterna bedöma exponeringen för risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som följer av det ansökande kreditinstitutets affärsplan. I detta syfte bör de behöriga myndigheterna särskilt bedöma om sektorer, verksamheter, produkter, målkunder, geografiska områden och distributionskanaler är förenade med en högre risk för penningtvätt och finansiering av terrorism.
69. I enlighet med de principer som anges i punkterna 15 och 16 bör de behöriga myndigheterna avstå från att uppge preferenser för specifika affärsmodeller och vara neutrala i fråga om affärsbehoven i deras jurisdiktion.
70. De behöriga myndigheterna bör anpassa intensiteten i sin bedömning mot bakgrund av de proportionalitetskriterier som anges i punkt 18.
71. Som ett allmänt kriterium bör de behöriga myndigheterna göra en kvalitativ och kvantitativ bedömning av affärsplanen på grundval av sin expertbedömning. För att säkerställa likabehandling och intern samstämmighet bör expertbedömningarna utgå från de kriterier och den metod som fastställs i dessa riktlinjer, i synnerhet dem som anges i detta avsnitt 7.
72. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 71 får de behöriga myndigheterna även göra en inbördes jämförelse enligt de kriterier som fastställs i punkt 99, i syfte att styrka bedömningen av affärsplanen och i den mån det är lämpligt och genomförbart.
73. För att säkerställa kontinuitet mellan tillsynen av auktorisationsfasen och den löpande tillsynen av det ansökande kreditinstitutet bör analysen och resultatet av den bedömning av affärsplanen som utförs för auktorisationen förmedlas till den behöriga myndigheten, inbegripet i syfte att övervaka eventuella riskreducerande åtgärder i form av villkor som ska uppfyllas, efterföljande skyldigheter eller begränsningar, enligt vad som avses i avsnitt 4.2, punkterna 25–32, som den behöriga myndigheten kan ha tillämpat i samband med bedömningen för beviljande av auktorisationen.

7.2 Bedömningsmetod

7.2.1 Affärsstrategi

74. De behöriga myndigheterna bör göra en kvalitativ översyn av det ansökande kreditinstitutets affärsstrategi för att få en överblick över de typer av verksamheter som de avser att inleda, deras geografiska spridning, de underliggande antagandenas trovärdighet och det ansökande kreditinstitutets riskprofil.
75. I detta syfte bör de behöriga myndigheterna få en tydlig bild av följande:
- (a) De typer av verksamheter som det ansökande kreditinstitutet avser att inleda, inbegripet identifiering av kärn- och icke-kärnaffärsområden och typer av målkunder. Denna analys bör syfta till att fastställa vilken verksamhet som omfattas av auktorisationen eller, i enlighet med punkt 58, auktorisationens omfattning samt tillgången till andra lämpliga auktorisationssystem, beroende på vilka omständigheter som föreligger. Översynen bör också ge den behöriga myndigheten en förståelse av den tillhörande riskprofilen, inbegripet risken för penningtvätt och finansiering av terrorism, och inverkan på kapitalkraven, likviditeten och finansieringsbehoven samt på interna styrformer.
  - (b) Verksamhetens geografiska fördelning, inbegripet den planerade verksamheten genom dotterbolag och filialer eller genom friheten att tillhandahålla tjänster inom EU eller i ett tredjeland, och den planerade framtida utvidgningen. Särskilt när affärsmodellen avser användning av digitala lösningar bör de behöriga myndigheterna bedöma huruvida den planerade gränsöverskridande verksamheten skulle omfattas av "friheten att tillhandahålla tjänster" eller "etableringsrätten". Analysen bör bland annat stödja de behöriga myndigheternas förståelse av behovet av ytterligare regleringskrav för att få tillträde till målmarknaderna (t.ex. passanmälan), eventuella tillhörande regleringsrisker och affärsmässiga eller ekonomiska skäl för den planerade företagsstrukturen och den planerade geografiska fördelningen. Den bör också stödjas av den analys av risken för penningtvätt och finansiering av terrorism som är förknippad med en jurisdiktion, som utförs i samband med bedömningen av den operativa strukturen. Om ett ansökande kreditinstitut avser bedriva en stor del av sin verksamhet utanför den jurisdiktion där det lämnade in ansökan om auktorisation bör den behöriga myndigheten, i enlighet med skäl 16 i kapitalkravsdirektivet, bedöma huruvida valet av jurisdiktion för ansökan syftar till att undvika strängare tillsynsstandarder (t.ex. beträffande systemet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism) som gäller i en annan medlemsstat.
  - (c) Den övergripande strategin, som undersöker det ansökande kreditinstitutets affärsmässiga grund, samt den övergripande koncernstrategin när sökanden tillhör en koncern. Detta inbegriper en lämplig förståelse av de strategiska målen, de viktigaste drivkrafterna för verksamheten, eventuella identifierade konkurrensfördelar, kvantitativa och kvalitativa mål i affärsplanen, inbegripet företagets produkt eller tjänst, värdeangivelse och marknadspositionering.

76. Med särskild hänsyn till innovativa affärsmodeller och/eller genomförandemekanismer bör de behöriga myndigheterna också uppmärksamma beskrivningen av de planerade tjänsternas och produkternas innovativa egenskaper, inbegripet eventuell ökad exponering för risk för penningtvätt och finansiering av terrorism. I linje med proportionalitetsprincipen och den riskbaserade metoden kan de behöriga myndigheterna överväga att se över den bakomliggande förklaringen av den nya produktens attraktionskraft, produktprissättning, struktur och komparativa fördel. En sådan översyn bör samordnas och kompletteras med den marknadsanalys som beskrivs i avsnitt 7.2.3 och de externa nyckelindikatorernas potentiella inverkan på affärsstrategin.
77. En tydlig förståelse av den planerade affärsstrategin kommer att göra det möjligt för de behöriga myndigheterna att bedöma den tillhörande finansieringsstrategin, relevanta externa och interna faktorer för att uppnå de strategiska målen och rimligheten i de kvantitativa antagandena. Sammantaget bör bedömningen ge den behöriga myndigheten en uppfattning om företagsstrategins starka och svaga sidor, möjligheter och risker.

7.2.2 Finansieringsstruktur, likviditetsbedömning och likviditetsförvaltning

78. De behöriga myndigheterna bör få en tydlig bild av de planerade finansieringskällorna för den planerade affärsverksamheten, inklusive källan (källorna) till startkapitalet. De behöriga myndigheterna bör granska den information som lämnats av det ansökande kreditinstitutet (särskilt i enlighet med artikel 4 i de tekniska tillsynsstandarderna om information för auktorisation) för att bedöma likviditetsprofilen och ansvarsstrukturen, med särskild inriktning på de underliggande antagandenas trovärdighet. När det gäller skuldstrukturen bör de behöriga myndigheterna bedöma de olika finansieringskällorna (typer av skulder, instrument och motparter), tillhörande kostnader, inbäddade optioner och deras avtalsmässiga och beteendemässiga löptider. En tydlig bild av likviditetsprofilen och ansvarsstrukturen gör det möjligt för de behöriga myndigheterna att bedöma prognoserna för de lagstadgade likviditets- och finansieringskvoterna, däribland likviditetstäckningskvoten ¹⁰ och den stabila nettofinansieringskvoten ¹¹, även med beaktande av deras utveckling under planeringsperioden till följd av den gradvisa ökningen av affärsverksamheten och genomförandet av finansieringsstrategin (t.ex. gradvis tillkomst av insättare) under etableringsfasen. De behöriga myndigheterna bör också beakta att även om merparten av de tillgängliga finansieringskällorna under det första verksamhetsåret vanligtvis är stabila (t.ex. aktiekapital) och andelen likvida tillgångar är hög, kan utvecklingen av de lagstadgade kvoterna variera beroende på den sökandes planerade affärsverksamhet och finansieringsstrategi.
79. De behöriga myndigheterna bör göra en mer ingående bedömning, inklusive detaljerade frågor om möjliga alternativa scenarier, om finansieringsstrukturen uppvisar en hög koncentrationsnivå eller en obalanserad finansieringsprofil (t.ex. alltför stor löptidsobalans).

---

¹⁰ Se kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller likviditetstäckningskravet för kreditinstitut.

¹¹ Se avdelning IV, del sex i kapitalkravsförordningen (införd i den reviderade kapitalkravsförordningen [CRR II]).

80. Finansieringskostnaderna bör bedömas i samband med bedömningen av den finansiella prognosen (se 7.2.5) som en del av det ansökande kreditinstitutets vinst och förlust, och när så är möjligt och lämpligt bör de jämföras med andra motsvarande finansieringskostnader. Dessutom bör de underliggande antagandena – särskilt de planerade räntorna – bedömas mot bakgrund av företagsklimatet och det makroekonomiska klimatet.
81. De behöriga myndigheterna bör se över den inlämnade informationen, särskilt enligt artikel 4 g ii–v¹² i de tekniska tillsynsstandarderna om information för auktorisation, för att bedöma det ansökande kreditinstitutets förmåga att finansiera, övervaka, uppdatera och rapportera sin likviditetsposition och de relativa buffertarna i enlighet med sina behov¹³.
82. De behöriga myndigheterna bör granska den inlämnade informationen, i synnerhet enligt artikel 4 a led v¹⁴ i de tekniska tillsynsstandarderna om information för auktorisation, i syfte att bedöma den övergripande beredskapen för den interna processen för bedömning av likviditet, med beaktande av bland annat följande aspekter:
- (a) Likviditetsstyrning. De behöriga myndigheterna bör få en tydlig förståelse av institutets faktiska förmåga att hantera sin likviditet, inbegripet huruvida respektive funktioner har tillräckliga resurser för att säkerställa en sund likviditetshantering och kan beräkna den stabila nettofinansieringskvoten och likviditetstäckningskvoten. De behöriga myndigheterna bör också få en tydlig förståelse av de rapporteringsvägar som inrättats för att diskutera institutets likviditet och tillhörande risker, inbegripet det avsedda innehållet i och frekvensen för rapporter till ledningsorganet, den verkställande ledningen och relevanta kommittéer (i tillämpliga fall) för att fastställa att de kan diskutera och ifrågasätta de relevanta frågorna.
  - (b) Finansieringsstrategi och likviditetsplanering. De behöriga myndigheterna bör få en tydlig förståelse av kreditinstitutets förmåga att utforma scenarier, inbegripet stresstester och beredskapsplaner för finansiering.
  - (c) Ramen för intern likviditetskontroll. De behöriga myndigheterna bör få en tydlig förståelse av de planerade processerna för granskning, validering och styrkande av bevis (t.ex. rapporter, kontrollbevis).
83. I enlighet med den proportionalitetsstrategi som anges i punkt 70 bör de behöriga myndigheterna bedöma det ansökande kreditinstitutets förmåga och beredskap att motstå finansieringsstress. För detta ändamål bör de behöriga myndigheterna analysera effekterna av

---

¹² I artikel 4 g i de tekniska tillsynsstandarderna om information för auktorisation föreskrivs att ansökan ska innehålla "en översikt över följande ramar och riktlinjer hos det ansökande kreditinstitutet: [...] b) riktlinjer för hantering av likviditetsrisker, c) riktlinjer för finansieringskoncentration och diversifiering, d) riktlinjer för förvaltning av säkerheter, e) riktlinjer för inlåning".

¹³ Se avsnitt 9.4 om ramen för intern kontroll.

¹⁴ I artikel 4 h i de tekniska tillsynsstandarderna om information för auktorisation föreskrivs följande: "Ansökan ska innehålla följande uppgifter om det ansökande kreditinstitutets finansiella ställning: [...] en sammanfattning av den interna likviditetsbedömningen, på grupp-nivå, undergruppsnivå och individuell nivå, beroende på vad som är tillämpligt, som visar att kreditinstitutets likviditetsresurser kommer att vara tillräckliga för att uppfylla dess likviditetskrav [...]".

det inlämnade finansierings- och likviditetsstressscenariot, såsom ökade finansieringskostnader, på likviditets- och finansieringskvoterna.

84. I tillämpliga fall bör de behöriga myndigheterna se till att den inlämnade beskrivningen av det relevanta förfarandet för utarbetandet av återhämtningsplanen beaktar likviditets- och finansieringsindikatorer.
85. Vid bedömningen av risker för likviditet och finansiering bör de behöriga myndigheterna kontrollera att det ansökande kreditinstitutet i framtiden uppfyller minimikraven i relevant EU-lagstiftning och nationell genomförandelagstiftning. Bedömningens omfattning skulle dock kunna utvidgas utöver dessa minimikrav, i syfte att göra det möjligt för behöriga myndigheter att begära större likviditetsresurser från det ansökande kreditinstitutet för att kompensera för oidentifierade risker och osäkerheter.

7.2.3 Viktiga externa faktorer, däribland företagsklimatet

86. För att bilda sig en uppfattning om sannolikheten för ett instituts strategiska antaganden bör de behöriga myndigheterna ta hänsyn till affärsplanens viktigaste externa faktorer, inklusive företagsklimatet, som en del av sin övergripande bedömning, i enlighet med de kriterier som anges nedan.
87. I enlighet med den proportionalitetsstrategi som anges i punkt 70 bör de behöriga myndigheterna se över den översikt av målmarknadsanalysen som lämnats in av det ansökande kreditinstitutet i syfte att få en fullgod förståelse av det befintliga företagsklimatet, med hänsyn till verksamheten hos de viktigaste befintliga aktörerna och potentiella konkurrenterna på målmarknaderna och den sannolika utvecklingen av företagsklimatet.
88. I detta syfte bör de behöriga myndigheterna se över analysen av de trender på målmarknaden som kan påverka institutets resultat och lönsamhet. Dessa kan från fall till fall omfatta lagstiftnings- och makrotillsynstrender (t.ex. ändringar av lagstiftningen om distribution av produkter till privatpersoner och mindre företag eller ändringar av högsta tillåtna belåningsgrad för bolån), tekniska trender (t.ex. övergång till elektroniska plattformar för vissa typer av handel) och samhällseliga/demografiska trender (t.ex. kundsammansättning, produktbyten till följd av föränderliga marknadstrender, ökad efterfrågan på islamiska bankfaciliteter).
89. När så är lämpligt och efter en analys från fall till fall kan hänvisningar till befintliga aktörer och potentiella konkurrenter, utöver etablerade finansinstitut, omfatta globala teknikföretag som expanderar till finansiella tjänster. En sådan analys bör också genomföras i samordning med översynen av målmarknaden, inbegripet sådana konkurrenters inverkan på det ansökande kreditinstitutet, till exempel på direkt marknadsföring av konsumenter.

7.2.4 Interna nyckelfaktorer

90. I enlighet med den proportionalitetsstrategi som anges i punkt 71, och från fall till fall, bör de behöriga myndigheterna genomföra en analys av de kvalitativa egenskaperna hos det ansökande kreditinstitutets tilltänkta affärsmodell för att förstå dess framgångsdrivkrafter samt de huvudsakliga beroendena som är förknippade med det ansökande kreditinstitutets uppfattning.
91. I detta avseende bör de områden som de behöriga myndigheterna ska analysera inbegripa de viktigaste interna faktorer som påverkar affärsmodellens framgång, såsom det ansökande kreditinstitutets planerade starka sidor i förbindelserna med kunder, leverantörer och partners, it-plattformarnas kvalitet och operativ kapacitet och resurskapacitet, samt faktorer såsom tredjepartsleverantörer, mellanhänder, potentiell exponering för risk för penningtvätt och finansiering av terrorism och särskilda regleringsdrivande faktorer.
92. De behöriga myndigheterna bör också bedöma om de finansiella prognoserna överensstämmer med den affärsstrategi som anges i planen, om det finns en tydlig plan för genomförandet och kapaciteten att genomföra affärsplanen. I det senare avseendet bör de behöriga myndigheternas översyn även ta hänsyn till bedömningen av ledningens yrkesmässiga kapacitet på löpande basis, även med avseende på affärsplanen och dess förändringar över tid, och tillgången till tillräckliga personalresurser för att säkerställa genomförandet av affärsstrategin. Till stöd för denna bedömning bör de behöriga myndigheterna ta hänsyn till den tidigare arbetslivserfarenheten hos medlemmarna i ledningsorganet.

7.2.5 Finansiella prognoser

93. De behöriga myndigheterna bör göra en kvantitativ översyn av det ansökande kreditinstitutets affärsplan med fokus på de inlämnade finansiella prognoserna för både grundscenariot och stressscenariot, med beaktande av geografisk spridning, verksamhetstyper och marknadsställning på individuell nivå och, i tillämpliga fall, gruppnivå eller undergruppsnivå (artikel 4 a i de tekniska tillsynsstandarderna om information för auktorisation¹⁵). De behöriga myndigheterna bör också granska finansiella positioner (t.ex. baserat på balansräkningen), risk (t.ex. baserat på det totala riskvägda exponeringsbeloppet, "TREA" eller andra riskmått) och/eller organisatoriska och/eller lagstadgade begränsningar.
94. Syftet med den kvantitativa översynen av affärsplanens finansiella prognoser bör vara att bedöma trovärdigheten hos de underliggande antagandena (när det gäller företagstillväxt, intäktsgenerering, uppskattning av kostnader och underliggande risker), lönsamheten och hållbarheten i sökandens affärsmodell och dess övergripande förmåga att uppnå de beräknade resultaten i enlighet med tillsynskraven i både grundscenariot och stressscenariot.

---

¹⁵ I artikel 4 a i de tekniska tillsynsstandarderna om information för auktorisation föreskrivs att ansökan ska innehålla "prognosinformation om det ansökande kreditinstitutet på individuell nivå och, i tillämpliga fall, på gruppnivå och undergruppsnivå (med angivande av kreditinstitutets andel), minst utifrån ett grundscenario och ett stressscenario, inbegripet: [...]".

95. Bedömningen av de finansiella prognoserna bör återspegla det ansökande kreditinstitutets målinriktade affärsstrategi med avseende på det ansökande kreditinstitutets mest väsentliga geografiska områden, inbegripet dotterbolag, filialer, verksamheter som tillhandahålls via friheten att tillhandahålla tjänster, verksamhetstyper, affärsområden och produktområden baserade på vinstbidrag (t.ex. baserat på vinst- och förlusträkning) och undersöka trovärdigheten i de underliggande kvantitativa antagandena (t.ex. affärsverksamhet per region, avgiftsinkomst, antal kunder, personalkostnader, makroekonomiska antaganden osv.).
96. När de behöriga myndigheterna bedömer affärsplanens lönsamhet bör de särskilt uppmärksamma de områden i den riktade affärsstrategin som är mest relevanta för affärsmodellens framtida hållbarhet och överlevnad i stressituationer. I den mån det är möjligt och lämpligt bör de också ta hänsyn till det ansökande kreditinstitutets exponering för befintliga eller nya risker och sårbarheter.
97. I detta syfte bör de behöriga myndigheterna se över förklaringen av kreditinstitutets ursprungliga bärkraft och affärsmodellens hållbarhet under en tidsperiod som krävs av det ansökande kreditinstitutet för att nå stabilt tillstånd, under alla omständigheter under minst en treårsperiod. När det gäller stresscenariot bör det vara tillräckligt att kreditinstitutet kan uppfylla tillsynskraven i slutet av planeringsperioden.
98. De behöriga myndigheterna kan behöva bedöma en affärsplan med längre tidshorisont, till exempel upp till fem år. Detta kan till exempel vara fallet när det gäller sökande vars konjunkturcykel utvecklas under fem år eller vars treåriga verksamhetsplaner uppvisar hållbarhetsbrister. I sådana fall bör bedömningens intensitet kalibreras i enlighet med affärsplanens riskprofil, potentiella svagheter och osäkerhet som är kopplad till den längre tidshorisonten.
99. I den mån det är möjligt och lämpligt bör de behöriga myndigheterna fastställa en relevant inbördes jämförelse för det ansökande kreditinstitutet. Den behöriga myndigheten bör fastställa jämförelsegruppen eller jämförelsegruppen på grundval av den konkurrerande produkten/affärsområdena med inriktning på samma källa till vinst/kunder och basera analysen på tillsynsuppgifter, marknadsdata och makroekonomiska uppgifter som den behöriga myndigheten förfogar över. I sådana fall bör bedömningens resultat från jämförelsen komplettera den behöriga myndighetens expertbedömning. Om jämförelsen inte är möjlig bör de behöriga myndigheterna förlita sig på expertutlåtanden.
100. De behöriga myndigheterna bör överväga att bedöma lönsamhetstrender och lönsamhetskvoter, med beaktande av de risker som det ansökande kreditinstitutet planerar att anta och den relativa utvecklingen i förhållande till jämförbara företag. Till stöd för denna bedömning kan de behöriga myndigheterna hänvisa till de vanligaste lönsamhets- och riskindikatorerna, såsom avkastning på eget kapital, avkastning på tillgångar, förhållande mellan kostnader och intäkter, riskkostnad och bruttosoliditetsgrad. Den behöriga myndighetens användning av specifika indikatorer bör återspegla den typ av risk och risknivå som det ansökande kreditinstitutet förutser för att generera vinst (exempelvis kan ett institut

som genererar lägre och stabilare avkastning med en konservativ riskaptit vara mer hållbart än ett institut med hög avkastning men en mycket aggressiv riskaptit). De behöriga myndigheterna bör noggrant bedöma den risk som ligger till grund för det ekonomiska resultatet (t.ex. risknivån på tillgångar), och i möjligaste mån även ta hänsyn till riskjusterade indikatorer.

101. De behöriga myndigheterna bör kunna få en klar bild av institutets källor till vinst- och förlustgenerering (särskilt av de bakomliggande drivkrafterna såsom volymer – lager och flöden – och priser/marginaler) för att identifiera de viktigaste drivkrafterna bakom och beroendet av ett företags resultat och potentiella sårbarheter. När så är lämpligt och mot bakgrund av den proportionalitetsstrategi som anges i punkt 70 bör de behöriga myndigheterna göra en uppdelning av intäkter/inkomstkällor för att förstå huruvida de förväntade inkomstkällorna är förenliga med den övergripande affärsstrategin (typ av affärsmodell, verksamhetens storlek). I detta avseende bör de behöriga myndigheterna uppmärksamma alltför optimistiska vinstförväntningar, till exempel avseende terminsräntan och andra relevanta antaganden om inkomstgenerering, och deras potentiella inverkan på prognosernas tillförlitlighet och i slutändan hållbarheten.
102. I enlighet med den proportionalitetsprincip som anges i punkt 70 bör de behöriga myndigheterna se över det ansökande kreditinstitutets produktprissättning och produktstruktur. I detta syfte kan exempelvis följande beaktas:
  - (a) Beroendet av riskfyllda eller koncentrerade inkomstkällor (t.ex. högrisklån, lånefinansierade lån, konsumentkrediter, särskilda kundgrupper) och dess effekter på affärsmodellen, såsom ökad sårbarhet för förändringar i företagsklimatet (t.ex. lägre priser på fastigheter, minskad efterfrågan på produkter som finansieras genom konsumentlån).
  - (b) Beroendet av mer volatila inkomstkällor (t.ex. rörelseintäkter, risksäkringsinkomster eller andra icke-återkommande källor) och konsekvenserna för inkomsternas långsiktiga hållbarhet.
103. De behöriga myndigheterna bör få en tydlig förståelse av de olika intäktsmodellerna (t.ex. ränteintäktsbaserade (t.ex. kundkreditverksamhet) eller avgiftsbaserade (t.ex. handelsfinansiering, korrespondentbank-, förvarings- eller rådgivningstjänster), de specifika intäktskällorna, nyckelutförandeindikatorerna och risknivån för de berörda affärsområdena. I samtliga fall bör de få en tydlig förståelse av det ansökande kreditinstitutets intäktsmodell, hur det förväntas generera intäkter både under oförändrade förhållanden och i stressituationer samt trovärdigheten i de underliggande antagandena.
104. De behöriga myndigheterna bör ägna särskild uppmärksamhet åt hög tillväxttakt och därmed sammanhängande riskantaganden, inbegripet i förhållande till det ansökande kreditinstitutets genomförandeförmåga och förmåga att hantera risker, för att styrka uppnåendet av målprognoserna i enlighet med den analys som utförts enligt punkt 92. Bedömningen av trovärdigheten hos de underliggande antagandena bör göras med beaktande av olika faktorer,

däribland den övergripande affärsstrategin, produktprissättningen, företagsklimatet, finansieringsstrategin, risktoleransen och riskaptiten, förekomsten av policyer som syftar till att säkerställa en sund och ansvarsfull ledning osv. När det gäller affärsmodellens hållbarhet bör de behöriga myndigheterna få en grundlig förståelse av kostnadsstrukturen och de relevanta indikatorerna, t.ex. utvecklingen av förhållandet mellan kostnad och målinkomst (absolut eller i förhållande till horisonter) i slutet av den planerade affärsplanen.

105. Målkostnadsstrukturen (t.ex. arbetskostnader, administrativa kostnader eller it-kostnader) bör granskas i absoluta termer och, när så är möjligt och lämpligt, jämföras med jämbördiga parter, med beaktande av den betydande negativa inverkan som underskattning av vissa kostnader, särskilt under inledningsfasen eller i stressituationer, kan ha på affärsmodellens och/eller strategins hållbarhet. De behöriga myndigheterna bör uppmärksamma återkommande kostnadskoncentrationer som kan återspegla stelhet i kostnadsstrukturen.
106. Särskilt när det gäller kostnadsmodeller kommer de ansökande kreditinstitut som i hög grad förlitar sig på teknikbaserade affärsmodeller sannolikt att ådra sig lägre marginalkostnader än kreditinstitut med transaktioner kopplade till höga rörliga kostnader. Till följd av detta kommer lönsamheten i sådana affärsmodeller i princip sannolikt att öka efter det att en viss kritisk massa uppnåtts som absorberar de fasta investeringskostnaderna. De behöriga myndigheterna bör därför ta hänsyn till viktiga utgifter för sådana sökande, såsom talanger inom marknadsföring av teknik eller produkter och investeringar i infrastruktur.

7.2.6 Övergripande tillsynsbedömning

107. På grundval av den affärsplan och de finansiella prognoser som lämnats bör de behöriga myndigheterna utveckla sin övergripande tillsynsbedömning för att bedöma a) om det ansökande kreditinstitutets affärsmodell kommer att vara bärkraftig och hållbar och b) om det ansökande kreditinstitutet kommer att kunna uppfylla tillsynskraven under planeringsperioden. På grundval av den behöriga myndighetens expertbedömning är syftet med den övergripande tillsynsbedömningen att skapa en integrerad och heltäckande bedömning av affärsplanen och de finansiella prognoserna och särskilt av de underliggande antagandenas trovärdighet. Tillsynsmyndighetens ståndpunkt bör baseras på en bedömning av den mottagna informationen om affärsstrategi, företagsklimat (potentiella jämbördiga parter, marknadstendenser och andra externa faktorer som kan påverka framtida lönsamhet) och centrala interna faktorer, och jämföras med det ansökande kreditinstitutets egna upplysningar (finansiella prognoser, såsom förklaras i punkterna 93–106) för att bedöma deras övergripande trovärdighet.
108. På grundval av den granskade informationen bör den behöriga myndigheten ifrågasätta det ansökande kreditinstitutets antaganden och utveckla sin egen tillsynsständpunkt. Om antagandena inte är trovärdiga får de behöriga myndigheterna utarbeta alternativa antaganden och genomföra en känslighetsanalys för att fastställa den kvantitativa effekten på de berörda områdena i affärsplanen. Utmaningen post för post och respektive tillämpning av alternativa antaganden, vid behov, kommer att göra det möjligt för den behöriga myndigheten

att kvantifiera och bedöma den övergripande effekten av känslighetsanalysen på de finansiella prognoserna och slutligen på de mest relevanta tillsynskraven. Den behöriga myndigheten kan ifrågasätta både grundscenariot och stressscenariot.

109. Utvecklingen av tillsynsbedömningen och känslighetsanalysen bör vara föremål för proportionalitet enligt vad som anges i punkt 70 med hänsyn till den tilltänkta affärsmodellens relativa risk och komplexitet. Om den övergripande tillsynsbedömningen skiljer sig från sökandens åsikt kan de behöriga myndigheterna överväga att dela med sig av specifika synpunkter till det ansökande kreditinstitutet, i syfte att överbrygga informationsluckan och fördjupa förståelsen av de antaganden som gjorts av det sökande kreditinstitutet. Dialogen mellan tillsynsmyndigheterna kan bidra till att det ansökande kreditinstitutet lämnar in en reviderad affärsplan och en finansiell prognos som återspeglar eventuella nödvändiga korrigerande åtgärder för att säkerställa dess bärkraft och hållbarhet och, i slutändan, efterlevnad av tillsynskraven under planeringsperioden. I en sådan situation får de behöriga myndigheterna också överväga riskreducerande åtgärder i form av villkor som ska uppfyllas, efterföljande skyldigheter eller begränsningar, enligt vad som anges i avsnitt 4.2, punkterna 25–32.

8. Kapital

8.1 Allmänna kriterier

110. Fastställandet av kapitalnivån bör syfta till att säkerställa att det auktoriserade kreditinstitutet uppfyller kapitalbaskraven och andra tillsynskrav vid tidpunkten för auktorisationen och genom ett allvarligt men rimligt stressscenario under minst tre år.
111. För att bevilja auktorisationen bör kapitalnivån fastställas på grundval av startkapitalet och kapitalbaskraven enligt den metod som anges i avsnitt 8.2.
112. Inom ramen för den gemensamma bedömningsmetoden är startkapitalet ett fast belopp som fastställs i nationell lagstiftning i enlighet med artikel 12.1¹⁶ i kapitalkravsdirektivet eller artikel 12.4¹⁷ i kapitalkravsdirektivet, beroende på vilka omständigheter som föreligger.
113. Kapitalbaskraven är riskbaserade¹⁸ och bruttosoliditetsbaserade¹⁹ kapitalkrav enligt avdelning I, delarna två och tre i kapitalkravsförordningen.
114. Oavsett skillnaderna inom EU när det gäller det absoluta värdet på startkapitalet enligt nationell lagstiftning syftar den gemensamma bedömningsmetoden till att säkerställa att kapitalnivån fastställs för att säkerställa efterlevnad av tillsynskraven vid auktorisation i grundscenariot och under minst tre år av planeringsperioden i ett allvarligt men rimligt stressscenario.
115. Fastställandet av kapitalnivån vid auktorisation och det belopp som ska betalas vid auktorisationen enligt avsnitt 8.2 och avsnitt 8.3 nedan påverkar inte tillämpningen av strängare krav som föreskrivs på nationell nivå.

8.2 Fastställande av kapitalnivån

116. Vid fastställandet av kapitalnivån bör de behöriga myndigheterna

- (a) på lämpligt sätt identifiera riskerna (och relaterade riskvägda tillgångar) utifrån den affärsplan som granskats enligt avsnitt 7.2.6 och uppskatta kapitalbaskraven (riskbaserade och bruttosoliditetsbaserade) under minst tre år (dvs. den kapitalbas som krävs för att

---

¹⁶ "Utan att det påverkar andra allmänna villkor i nationell rätt, ska de behöriga myndigheterna neka att bevilja auktorisation att inleda verksamhet i ett kreditinstitut när kreditinstitutet inte innehar en särskild kapitalbas eller när startkapitalet är mindre än 5 miljoner EUR."

¹⁷ "Medlemsstaterna får bevilja auktorisation för särskilda kategorier av kreditinstitut vars startkapital är mindre än det som anges i punkt 1, om följande villkor är uppfyllda:

a) Startkapitalet uppgår till minst 1 miljon EUR.

b) De berörda medlemsstaterna anmäler sina skäl för att utnyttja denna möjlighet till kommissionen och till EBA."

¹⁸ Kärnprimärkapital, T1, totala kapitalkrav.

¹⁹ Bruttosoliditetsgrad.

täcka full överensstämmelse med tillsynskraven under de första tre åren, med hänsyn till de förväntade samlade förlusterna under den tidsperioden),

- (b) till startkapitalet lägga till de förväntade ackumulerade förlusterna för de tre första åren,
- (c) välja den högre nivån av a) eller b)²⁰.

De behöriga myndigheterna bör vara förvissade om att uppskattningen av kapitalbaskraven enligt led a i denna punkt²¹ är det högre²² belopp som härleds från grundscenariot eller det allvarliga men rimliga stressscenariot²³ i den affärsplan som reviderats i enlighet med avsnitt 7.2.6. De behöriga myndigheterna bör se till att det högre belopp som identifierats på detta sätt utgör grunden för beräkningen av det kapital som det ansökande kreditinstitutet förväntas ha tillgång till vid tidpunkten för auktorisationen, vilket specificeras närmare i avsnitt 8.3. Den andel av kapitalet vid auktorisationen som ska betalas innan verksamheten inleds fastställs i enlighet med punkt 123.

117. Om den behöriga myndigheten är den samordnande tillsynsmyndigheten bör den bedöma den förväntade effekten av det nyligen auktoriserade kreditinstitutet på kapitalkraven på konsoliderad nivå, utifrån den affärsplan som granskats i enlighet med avsnitt 7.2.6. För detta ändamål bör den behöriga myndigheten förlita sig på den analys av omfattningen av konsolideringen som bedömts i enlighet med punkt 33.
118. Om en sökande som tillhör en bankgrupp ansöker om kapitalundantag enligt artikel 7 eller 10 i kapitalkravsförordningen kan de behöriga myndigheterna, inom ramen för sitt utrymme för skönsmässig bedömning enligt ovannämnda bestämmelser, på ett strikt och noggrant sätt bedöma om sökanden är berättigad att tillämpa undantaget, med beaktande av särdragen i ansökan om auktorisation.
119. Om den behöriga myndigheten vid utövandet av sin skönsmässiga bedömning anser sig kunna göra en strikt och noggrann bedömning och konstaterar att de relevanta villkoren i kapitalkravsförordningen är uppfyllda och att undantaget kan beviljas, och ett sådant undantag beviljas vid tidpunkten för auktorisationen, bör kapitalet vid auktorisationen (och

---

²⁰ Figurerna 1, 2 och 3 i bilagan illustrerar följande fall: a) figur 1 är ett exempel på fallet där kapitalbaskraven är högre än startkapitalet och de samlade årliga förlusterna, b) figur 2 är ett exempel på fallet där startkapitalet plus de samlade årliga förlusterna är högre än det uppskattade kapitalbaskravet, c) figur 3 är ett exempel på en förändring i det högre beloppet för startkapitalet och förlusterna och kapitalbaskraven under loppet av de tre år som anses avgöra kapitalet vid auktorisation.

²¹ Och de relaterade förväntade samlade förluster som används för att fastställa beloppet enligt (b) i denna punkt.

²² I vissa fall är det basscenariot i affärsplanen snarare än det negativa stresstestscenariot (vilka båda vederbörligen ska ifrågasättas av den behöriga myndigheten om så krävs) som kan leda till fastställandet av högre kapitalbaskrav (t.ex. på grund av en starkare affärstillväxt) och till följd av högre kapitalkrav överlag (inbegripet beräkningen av förväntade förluster under planeringsperiodens tre år). I så fall skulle det högsta uppskattade kapitalbaskravet inom den första treårsperioden och de ackumulerade förlusterna för de första tre åren enligt grundscenariot avgöra vilken mängd kapital som krävs.

²³ Beaktandet av de förluster som prognostiseras i stressscenariot bör syfta till att säkerställa en lämplig nivå av motståndskraft hos kreditinstitutet under den inledande verksamhetsperioden, inte minst på grund av att krav enligt andra pelaren (P2R) ännu inte har fastställts.

den därmed sammanhängande betalningen) fastställas i enlighet med punkterna 116–117 och med beaktande av undantaget.

120. Om den behöriga myndigheten anser att kapitalundantaget inte kan beviljas vid tidpunkten för auktorisationen bör den behöriga myndigheten fastställa kapitalnivån enligt den metod som anges i punkterna 116–117. I särskilda fall där den behöriga myndigheten bedömer att undantaget inte kan beviljas vid tidpunkten för auktorisationen, men där det finns rimliga skäl att anta att det kan beviljas i ett senare skede, får den behöriga myndigheten vidta åtgärder för att mildra effekten av kapitalnivån vid auktorisationen.

8.3 Kvalitet, betalning och tillgång till kapital

121. Den behöriga myndigheten bör kontrollera att det kapital som fastställts i enlighet med avsnitt 8.2 är tillräckligt enligt den kvalitet som krävs i de relevanta bestämmelserna i avdelning I, delarna två och tre i kapitalkravsförordningen. Enligt artikel 12.2 i kapitalkravsdirektivet ska startkapitalet bestå av ”endast en eller flera av de poster som avses i artikel 26.1 a–e i [kapitalkravsförordningen]”.

122. De behöriga myndigheterna bör kontrollera att kreditinstitutets kapital är separerat från ägarens tillgångar och att det är helt, omedelbart och obegränsat tillgängligt enbart för kreditinstitutets räkning.

123. Den andel av kapitalnivån som ska vara betalt i sin helhet innan auktorisationen beviljas är det högsta av följande:

- a) den andel av kapitalet som fastställs enligt avsnitt 8.2 och som krävs för att täcka hela det första verksamhetsåret (dvs. den kapitalbas som krävs för att täcka full överensstämmelse med tillsynskraven under hela och i slutet av de första tolv månaderna, med hänsyn till de förväntade förlusterna under den tidsperioden), eller
- b) startkapitalet plus förlusterna under det första året.

124. De behöriga myndigheterna bör genom lämpliga bevis kontrollera och granska att den del av kapitalet som betalats i sin helhet enligt a eller b ovan faktiskt har betalats in i sin helhet, har lagligt ursprung och bokförts i företagets redovisning innan tillståndet beviljas. För att bedöma den legitima källan till medlen²⁴ bör de behöriga myndigheterna tillämpa de kriterier som anges i punkter 14.5 och 14.6 i de europeiska tillsynsmyndigheternas gemensamma riktlinjer

---

²⁴ Källan till medlen innebär källan till de medel som en affärsförbindelse eller enstaka transaktion avser. Detta inbegriper både den verksamhet som genererade de medel som användes i affärsförbindelsen, till exempel kundens lön, och de metoder med vilka kundens medel överfördes. Medlen kan också komma från en ”källa till förmögenhet”, dvs. ursprunget till kundens totala förmögenhet, t.ex. arv eller besparingar. Se punkt 12, led n) och o) i EBA:s riktlinjer för riskfaktorer avseende penningtvätt och finansiering av terrorism, EBA/GL/2021/02 av den 1 mars 2021, som finns på <https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/anti-money-laundering-and-e-money/revised-guidelines-on-ml-tf-risk-factors>

för bedömning av förvärv och ökning av kvalificerade innehav i den finansiella sektorn²⁵, avseende den verksamhet som genererat medlen och de metoder med vilka de har överförts, med beaktande av huruvida de kan ge upphov till ökad risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

125. Utan att det påverkar ovanstående bör de behöriga myndigheterna i de jurisdiktioner där den andel av kapitalet som anges i a) eller b) i punkt 123 måste betalas innan verksamheten som kreditinstitut inleds, i stället för innan auktorisation beviljas, noggrant se över planen och den tidsfrist för genomförande som sökanden lämnat in enligt artikel 6.2 i de tekniska tillsynsstandarderna om information för auktorisation²⁶ för att säkerställa att ett sådant kapitalbelopp betalas in i sin helhet innan verksamheten som kreditinstitut inleds samt att kapitalbeloppet har legitimt ursprung.

Den behöriga myndigheten bör införa ett uttryckligt villkor i auktorisationen, som skjuter upp effekterna av auktorisationen åtminstone till dess att de andelar av kapitalet som anges i tillståndet faktiskt har betalats.

126. De behöriga myndigheterna bör försäkra sig om att det ansökande kreditinstitutet har en genomförandeplan för det utestående kapital som fastställts i enlighet med avsnitt 8.2 och som inte har betalats in vid tidpunkten för auktorisationen i enlighet med punkterna 123 och 124, och som är avsett att täcka verksamheten under det andra och tredje året. En sådan plan för kapitalgenomförande bör ange typen av finansieringskällor och tidpunkten för kapitaltillskotten för att undvika en potentiell underlåtenhet att uppfylla affärsmålen och en potentiell uppkomst av förluster som påverkar kreditinstitutets efterlevnad av minimikapitalkraven. Typen av finansieringskällor – såsom aktieägarnas privata finansiella resurser, finansiella instrument som emitteras eller ska emitteras på finansmarknaderna och alla överenskommelser och avtal som ingås om kapitalbasen – bör granskas noggrant i syfte att säkerställa att de har ett legitimt ursprung och att de, på grundval av sina villkor, snabbt blir tillgängliga.

---

²⁵ JC/GL/2016/01 av den 20 december 2016 om bedömning av förvärv och ökning av kvalificerade innehav i den finansiella sektorn – finns på <https://eba.europa.eu/regulation-and-policy/other-topics/joint-guidelines-for-the-prudential-assessment-of-acquisitions-of-qualifying-holdings>

²⁶ "Om startkapitalet inte har inbetalats i sin helhet vid tidpunkten då ansökan lämnas in till den behöriga myndigheten, ska ansökan innehålla den tilltänkta planen och tidsfristen för genomförande för att säkerställa att startkapitalet är helt inbetalt innan auktorisation att inleda kreditinstitutets verksamhet beviljas."

9. Intern styrning

9.1 Allmänna kriterier

127. De behöriga myndigheterna bör göra en noggrann och omfattande översyn av de styrformer, processer och mekanismer som rör det ansökande kreditinstitutets interna styrning, och om institutet inte kan påvisa en sund och effektiv riskhantering ska de behöriga myndigheterna, enligt artikel 14.2 i kapitalkravsdirektivet, neka auktorisation.
128. Syftet med den gemensamma bedömningsmetoden som fastställs här är att vägleda de behöriga myndigheternas bedömning av ansökningshandlingarna avseende interna styrformer, operativa strukturer, policyer och processer. Den gemensamma bedömningsmetoden ger vägledning om de viktigaste faktorerna och aspekterna som ska bedömas av de behöriga myndigheterna i syfte att bevilja auktorisation och påverkar inte tillämpningen av andra delar av EBA:s riktlinjer för intern styrning (andra revideringen)²⁷, EBA:s och Esmas riktlinjer för lämplighetsbedömningar av ledamöter i ledningsorgan och ledande befattningshavare (reviderade)²⁸, EBA:s riktlinjer för en sund ersättningspolicy (reviderade)²⁹, EBA:s riktlinjer för utkontraktering³⁰ och EBA:s riktlinjer för hantering av IKT-risker och säkerhetsrisker³¹. De behöriga myndigheternas bedömning bör syfta till att säkerställa att kreditinstitutet följer de riktlinjer från EBA som anges.
129. För tillämpningen av detta avsnitt, och enligt punkt 13, omfattar styrningsramen – i synnerhet ramen för intern kontroll, inbegripet ramen för riskhantering – även risken för penningtvätt och finansiering av terrorism som omfattas av EBA:s riktlinjer för riskfaktorer avseende penningtvätt och finansiering av terrorism³². Dessa riktlinjer ska följas vid bedömningen av huruvida de ansökande kreditinstitutens riktlinjer och förfaranden för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism är tillräckliga.
130. De behöriga myndigheterna bör uppnå en heltäckande förståelse av hur kreditinstitutet är organiserat och få en tydlig bild av dess styrning och operativa struktur samt av andra styrformer, processer och mekanismer som bör vara väl utformade. Sökanden bör vara

---

²⁷ EBA/GL/2021/05 av den 2 juli 2021 – finns på <https://www.eba.europa.eu/guidelines-internal-governance-second-revision>

²⁸ EBA/GL/2021/06 av den 2 juli 2021 – finns på <https://www.eba.europa.eu/joint-esma-and-eba-guidelines-assessment-suitability-members-management-body-revised>

²⁹ EBA/GL/2021/04 av den 2 juli 2021 – finns på <https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/remuneration/guidelines-on-sound-remuneration-policies-second-revision>

³⁰ EBA GL/2019/02 av den 25 februari 2019 – finns på <https://eba.europa.eu/regulation-and-policy/internal-governance/guidelines-on-outsourcing-arrangements>

³¹ EBA/GL/2019/04 av den 29 november 2019 – finns på <https://eba.europa.eu/regulation-and-policy/internal-governance/guidelines-on-ict-and-security-risk-management>

³² EBA/GL/2021/02 av den 1 mars 2021 – finns på <https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/anti-money-laundering-and-e-money/revised-guidelines-on-ml-tf-risk-factors>

tillräckligt utrustad för att anses vara tillräckligt kapabel att utföra den riktade verksamheten på ett sunt och ansvarsfullt sätt.

131. De behöriga myndigheterna bör försäkra sig om att ansökningshandlingarna innehåller arrangemang, processer och mekanismer som på ett tillfredsställande sätt visar att det finns en tydlig, transparent och stabil styrningsstruktur som säkerställer ett effektivt beslutsfattande och en god förvaltning, och att befogenheterna och ansvarsområdena är tydligt fördelade på alla nivåer i organisationen och mellan de styrande organen.
132. Intensiteten i de behöriga myndigheternas bedömning av kraven på intern styrning bör ta hänsyn till de proportionalitetskriterier som anges i punkterna 17–21 i dessa riktlinjer och sökandens individuella riskprofil.
133. Bedömningen bör grundas på de handlingar och den information som lämnats av det sökande kreditinstitutet enligt, i synnerhet, artikel 1 l, artikel 4 g och h och artikel 5.1 b–f i de tekniska tillsynsstandarderna om information för auktorisation, samt eventuella ytterligare handlingar som den behöriga myndigheten begär enligt artikel 10.1 i de tekniska tillsynsstandarderna.

9.2 Ledningsorgan

9.2.1 Ledningsorgan i ledningsfunktion och ledningsorgan i tillsynsfunktion

134. Riktlinjerna är avsedda att omfatta alla befintliga ledningsstrukturer, och ingen särskild struktur förespråkas. Riktlinjerna påverkar inte den allmänna fördelningen av befogenheter enligt nationell lagstiftning. De bör följaktligen tillämpas oavsett ledningsstruktur (monistisk och/eller dualistisk ledningsstruktur och/eller annan struktur) i alla medlemsstater. Ledningsorganet, enligt definitionen i artiklarna 3.1.7 och 3.1.8 i direktiv 2013/36/EU, bör förstås som ett organ med ledningsfunktioner (verkställande funktioner) och tillsynsfunktioner (icke verkställande funktioner)³³.
135. De behöriga myndigheterna bör granska ansökan, särskilt bolagsordningen eller andra likvärdiga konstituerande handlingar³⁴ och ledningsorganets uppdrag³⁵, och vara förvissad om att handlingarna på ett adekvat sätt redogör för ledningsorganets roller och ansvarsområden, med åtskillnad mellan ledningens funktion (verkställande funktion) och tillsynsfunktionen (icke verkställande funktion). I linje med detta bör de behöriga myndigheterna särskilt
  - (a) kontrollera att ledningsorganet har det övergripande ansvaret för institutet samt definierar, övervakar och är ansvarigt för genomförandet av de styrformer inom institutet som ska säkerställa att det leds på ett effektivt och ansvarsfullt sätt³⁶,

---

³³ Punkt 8 i EBA:s riktlinjer för intern styrning. Se även skäl 56 i direktiv 2013/36/EU.

³⁴ Lämnas in i enlighet med de tekniska tillsynsstandarderna om information för auktorisation.

³⁵ Lämnas in i enlighet med de tekniska tillsynsstandarderna om information för auktorisation.

³⁶ Punkt 19 i EBA:s riktlinjer för intern styrning.

- (b) vara förvissad om att de ansvarsområden som åläggs ledningsorganet³⁷ omfattar att fastställa, godkänna och övervaka genomförandet av a) kreditinstitutets övergripande affärsstrategi och viktigaste policyer, b) den övergripande riskstrategin, inbegripet kreditinstitutets riskkaptit och dess ramverk för riskhantering och åtgärder för att säkerställa att ledningsorganet ägnar risk- och riskhanteringsfrågorna samt sin funktion tillräcklig tid, c) ett tillräckligt och effektivt ramverk för intern styrning och intern kontroll som inkluderar en tydlig organisationsstruktur och välfungerande oberoende interna riskhanterings-, efterlevnads- och revisionsfunktioner som har tillräcklig auktoritet och tyngd samt tillräckliga resurser för att fullgöra sina funktioner, d) ett tillräckligt och effektivt ramverk för intern styrning och intern kontroll för att säkerställa uppfyllande av tillämpliga krav, inbegripet avseende förebyggande av penningtvätt och finansiering av terrorism, e) mängden, typerna och fördelningen av både internt kapital och lagstadgat kapital som krävs för att täcka institutets risker, f) mål för institutets likviditetsförvaltning, g) en ersättningspolicy enligt beskrivningen i punkterna 170 och 171, h) mekanismer för att säkerställa individuell och kollektiv lämplighet, sammansättning, effektivitet och efterträdarplanering hos ledningsorganet, i) en process för urval och lämplighetsbedömning av personer med nyckelfunktioner³⁸, j) mekanismer som syftar till att säkerställa den interna funktionen hos de kommittéer som inrättas under ledningsorganet³⁹, k) en riskkultur som omfattar institutets riskmedvetenhet och riskbeteende, l) en företagskultur och värderingar som främjar ett ansvarstagande och etiskt beteende, inklusive en uppförandekod eller ett liknande dokument, m) en policy om intressekonflikter på institutnivå och personalnivå, samt n) mekanismer som säkerställer tillförlitligheten hos systemen för redovisning och finansiell rapportering, inbegripet finansiella och operativa kontroller, och efterlevnaden av lagstiftning och relevanta standarder,
- (c) vara förvissad om att det i ansökan förutses att ledningsorganet, vid bedömning, godkännande och övervakning av genomförandet av de uppgifter som avses i led b ovan, bör sträva efter att säkerställa en hållbar affärsmodell som tar hänsyn till alla risker, inbegripet risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning,
- (d) vara förvissad om att de relevanta ansökningshandlingarna redogör för mekanismer som syftar till att säkerställa att individuella och kollektiva lämplighetsbedömningar av ledningsorganet genomförs på ett effektivt sätt, att ordförandens roller och

---

³⁷ Se punkt 22 i EBA:s riktlinjer för intern styrning.

³⁸ Enligt definitionen i EBA:s riktlinjer för intern styrning avser begreppet person med nyckelfunktion "personer som har ett betydande inflytande över institutets inriktning, men som varken är ledamöter i ledningsorganet eller vd. Här ingår chefer för interna kontrollfunktioner och finansdirektörer, om dessa inte ingår i ledningsorganet, samt andra personer som innehar nyckelfunktioner när sådana identifieras på riskbasis av instituten. Sådana andra personer som innehar nyckelfunktioner kan vara chefer för viktiga affärsområden, för filialer i EES-/Eftaområdet eller för dotterföretag i tredjeländer, alternativt innehavare av andra interna funktioner". Se även Esmas och EBA:s gemensamma riktlinjer för lämplighetsbedömningar av ledamöter i ledningsorgan och ledande befattningshavare.

³⁹ Enligt punkt 22 i EBA:s riktlinjer för intern styrning ska sådana mekanismer inbegripa redogörelser för "i. varje kommittés roll, sammansättning och uppgifter, ii. ett lämpligt informationsflöde, inbegripet dokumentationen av rekommendationer och slutsatser och rapporteringsvägarna mellan var och en av kommittéerna och ledningsorganet, behöriga myndigheter och andra parter".

ansvarsområden är tydligt definierade, att ledningsorganets sammansättning och efterträdarplanering är lämplig och att ledningsorganet kommer att fullgöra sina funktioner på ett effektivt sätt i enlighet med EBA:s riktlinjer för intern styrning och EBA:s riktlinjer för lämplighetsbedömning,

- (e) bedöma att ledningsorganet i sin ledningsfunktion kommer att ansvara för genomförandet av de strategier som ledningsorganet fastställt och regelbundet diskutera strategiernas genomförande och lämplighet med ledningsorganet i dess tillsynsfunktion. Ledningsorganet i sin ledningsfunktion bör också ha befogenhet att på ett konstruktivt sätt ifrågasätta och kritiskt granska förslag, förklaringar och information som tas emot när ledningsorganet utövar sitt omdöme och fattar beslut om institutets strategi⁴⁰,
- (f) vara förvissad om att, utan att det påverkar tilldelade ansvarsområden enligt gällande nationell bolagsrätt, ledningsorganets uppgifter inom ramen för dess tillsynsfunktion bör inbegripa att⁴¹ a) ha uppsikt över och övervaka ledningens beslut och åtgärder och bedriva en effektiv tillsyn av ledningsorganet i dess ledningsfunktion, inbegripet att övervaka och granska såväl dess prestationer på individuell och kollektiv basis som genomförandet av institutets strategi och mål, b) säkerställa och regelbundet utvärdera effektiviteten hos institutets ramverk för intern styrning och vidta lämpliga åtgärder för att avhjälpa eventuella brister, c) ha uppsikt över och övervaka att institutets strategiska mål, organisationsstruktur och riskstrategi, inbegripet dess riskprofil och ramverk för riskhantering, såväl som andra policyer (exempelvis ersättningspolicy) och ramverket för offentliggörande av upplysningar genomförs på ett konsekvent sätt, d) övervaka att institutets riskkultur genomförs på ett konsekvent sätt, e) ha uppsikt över införandet och upprätthållandet av en uppförandekod eller liknande effektiva policyer som syftar till att upptäcka, hantera och minska intressekonflikter, f) ha uppsikt över den finansiella informationens och den finansiella rapporteringens tillförlitlighet samt över ramverket för intern kontroll, inbegripet ett ramverk för effektiv och sund riskhantering, g) säkerställa att cheferna för interna kontrollfunktioner kan agera självständigt och, oaktat ansvaret att rapportera till andra interna organ, affärsområden eller enheter, ge uttryck för oro och varna ledningsorganet i dess tillsynsfunktion direkt när så krävs vid en ogynnsam riskutveckling som påverkar eller kan påverka institutet, samt h) övervaka genomförandet av planen för internrevision, efter det att risk- och revisionskommittéerna, i de fall där sådana inrättats, först har involverats,
- (g) kontrollera att de relevanta ansökningshandlingarna för de kommittéer som kommer att inrättas omfattar deras kombination, sammansättning, roll och fördelning av ansvarsområden och uppgifter mellan specialiserade kommittéer i ledningsorganet, i enlighet med de relevanta bestämmelserna i EBA:s riktlinjer för intern styrning.

136. I enlighet med artikel 46.4 i direktiv 2015/849 (penningtvättsdirektivet) bör de behöriga myndigheterna också kontrollera att ansökningshandlingarna innehåller uppgifter om den

---

⁴⁰ Se punkt 30 i EBA:s riktlinjer för intern styrning.

⁴¹ Se punkt 34 i EBA:s riktlinjer för intern styrning.

ledamot i ledningsorganet som ska ansvara för genomförandet av de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att uppfylla kraven på bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

9.2.2   Lämplighetsbedömning   av   ledningsorganet   och nyckelfunktionsinnehavarna

137. I enlighet med artikel 13.1 andra stycket i kapitalkravsdirektivet ska de behöriga myndigheterna låta ledamöterna i kreditinstitutets ledningsorgan genomgå en lämplighetsbedömning och neka auktorisation om de inte uppfyller kraven i artikel 91.1 i kapitalkravsdirektivet.

138. I tillämpliga fall bör de behöriga myndigheterna också göra en lämplighetsbedömning av personer som innehar nyckelfunktioner, enligt definitionen i EBA:s riktlinjer för intern styrning.

139. En sådan lämplighetsbedömning bör utföras i enlighet med EBA:s och Esmas riktlinjer för lämplighetsbedömningar av ledamöter i ledningsorgan och ledande befattningshavare.

9.3   Organisationsstruktur

140. De behöriga myndigheterna bör kontrollera att kreditinstitutets organisationsstruktur visar på en solid organisation med tillgång till effektiva rapporteringsvägar, ansvarsfördelning och riskmätning och riskhantering, inklusive efterföljande övervakning, för att säkerställa en sund och ansvarsfull ledning av kreditinstitutet. Översynen bör också omfatta ett organisationsschema som fastställer den planerade interna organisationen i fråga om avdelningar, enheter, grupper och tillhörande personalfördelning.

141. De behöriga myndigheterna bör noggrant bedöma om den inlämnade organisationsstrukturen – inklusive beräknad storlek, heltidsekvivalenter och system – står i proportion till affärsmodellen, verksamhetens typ och geografiska fördelning samt de risker som det ansökande kreditinstitutet avser att ta. En sådan bedömning bör därför styrkas av den affärsplan som granskats enligt avsnitt 7 i dessa riktlinjer.

142. För att bevilja tillstånd eller påbörja verksamheten bör de behöriga myndigheterna vara tillräckligt nöjda med de framsteg som görs när det gäller genomförandet av organisationsstrukturen, inbegripet framstegen när det gäller att anställa den angivna personalen med lämpliga kvalifikationer.

143. De behöriga myndigheterna bör ägna särskild uppmärksamhet åt att undvika att inrätta onödigt komplexa strukturer som försvårar insynen och som saknar tydlig ekonomisk grund eller rättsligt syfte, eller som skulle kunna användas för ändamål med koppling till penningtvätt eller annan ekonomisk brottslighet⁴².

---

⁴² Punkt 76 i EBA:s riktlinjer för intern styrning har följande lydelse: "Instituten bör undvika att inrätta komplexa strukturer som kan försvåra insynen. Instituten bör i sitt beslutsfattande ta hänsyn till resultaten av en riskanalys som

144. När affärsplanen innehåller planer om att inrätta strukturer i andra jurisdiktioner bör de behöriga myndigheterna bedöma om sådana jurisdiktioner effektivt efterlever "EU-standarder och internationella standarder för skattetransparens, bekämpning av penningtvätt och motverkande av finansiering av terrorism"⁴³. De bör också bedöma i vilken utsträckning den planerade strukturen tjänar ett uppenbart och lagligt ekonomiskt syfte, eller i vilken utsträckning den skulle kunna användas för att dölja den verkliga huvudmannens identitet, eller huruvida affärsstrategin (inklusive kundens begäran som ligger till grund för inrättandet av strukturen) ger upphov till oro. De behöriga myndigheterna bör bedöma om strukturen gör det svårare för institutets ledningsorgan att bibehålla en överblick över institutet och dess förmåga att hantera relaterade risker, och om strukturen reser hinder för de behöriga myndigheterna att utöva en effektiv tillsyn⁴⁴.

9.3.1 Företagsvärden, riskkultur, uppförandekod och styrningspolicier

145. De behöriga myndigheterna bör kontrollera att ledningens mandat avseende företagsvärden säkerställer att höga etiska och yrkesmässiga standarder antas, främjas och genomförs, vilket skapar en miljö med effektiva utmaningar där beslutsprocesser främjar en rad olika åsikter.

146. I enlighet med femte strecksatsen led ii i artikel 5.1 c i de tekniska tillsynsstandarderna om information för auktorisation bör de behöriga myndigheterna också se över riktlinjerna i den policy som främjar mångfald i ledningsorganet och försäkra sig om att de överensstämmer med kriterierna som anges i artikel 88.2 a i kapitalkravsdirektivet och att de fastställer ett kvantitativt eller, om så är tillämpligt, ett kvalitativt mål för att främja mångfald samt hur ofta riktlinjerna utvärderas.

9.3.2 Riktlinjer för intressekonflikter

147. De behöriga myndigheterna bör kontrollera att riktlinjerna i policyn som rör intressekonflikter ålägger ledningsorganet ansvaret att "fastställa, godkänna och övervaka genomförandet och upprätthållandet av effektiva policier för att identifiera, bedöma, hantera och minska eller förebygga faktiska eller potentiella intressekonflikter på institutnivå" samt mellan institutet och personalen, inbegripet ledningsorganets och personalens närmaste familjemedlemmar⁴⁵.

148. När det gäller intressekonflikter på institutnivå bör de behöriga myndigheterna vara förvissade om att riktlinjerna i policyn för intressekonflikter kräver att "[i]nstitutens åtgärder för att hantera eller i förekommande fall minska intressekonflikterna bör dokumenteras"⁴⁶ och

---

utförts för att undersöka huruvida de aktuella strukturerna skulle kunna utnyttjas i samband med penningtvätt eller annan ekonomisk brottslighet samt till de kontroller som inrättats och den lagstiftning som finns på området. [...]"

⁴³ Punkt 76 a i EBA:s riktlinjer för intern styrning har följande lydelse: "I vilken utsträckning den jurisdiktion där strukturen ska inrättas effektivt efterlever EU-standarder och internationella standarder för skattetransparens, bekämpning av penningtvätt och motverkande av finansiering av terrorism".

⁴⁴ Punkt 76 a–f i EBA:s riktlinjer för intern styrning.

⁴⁵ Se avsnitten 11 och 12 i EBA:s riktlinjer för intern styrning.

⁴⁶ Se punkt 107 i EBA:s riktlinjer för intern styrning.

inbegriper lämplig åtskillnad mellan ansvarsområden, informationsbarriärer och förfaranden för transaktioner med närstående parter.

149. När det gäller intressekonflikter på personnivå bör de behöriga myndigheterna vara förvissade om att policyn omfattar åtminstone de situationer som avses i punkt 109 i EBA:s riktlinjer för intern styrning⁴⁷ och att den föreskriver ”förfaranden, åtgärder, dokumentationskrav och ansvarsområden för identifiering och förebyggande av intressekonflikter, bedömning av hur betydande konflikterna är samt vidtagande av åtgärder för att minska konflikterna”.

9.3.3 Visselblåsning, marknadsmissbruk, produktstyrning, konsumentskydd, hantering av klagomål

150. De behöriga myndigheternas översyn av ramarna för visselblåsningspolicyn bör säkerställa att personalen på ett säkert sätt kan rapportera potentiella eller faktiska överträdelser av lagstadgade eller interna krav. För att undvika intressekonflikter bör det vara möjligt för personalen att rapportera överträdelser utanför de regelbundna rapporteringsvägarna. Förfarandena för uppgiftslämning bör säkerställa att personuppgifterna skyddas, både för den person som rapporterar överträdelsen och den fysiska person som påstås vara ansvarig för överträdelsen, i enlighet med förordning (EU) 2016/679 (allmänna dataskyddsförordningen).

151. De behöriga myndigheterna bör vara förvissade om att ramarna för policyn omfattar förfarandet för hantering av information om en potentiell eller faktisk överträdelse och skyddet av den person som rapporterar den i enlighet med EBA:s riktlinjer för intern styrning.

152. De behöriga myndigheternas översyn av ramarna för marknadsmissbrukspolicyn bör säkerställa att kreditinstitutet följer lämpliga standarder för att förhindra marknadsmissbruk. Den bör särskilt omfatta processen för att identifiera, hantera och rapportera överträdelser av marknadsmissbruk.

153. De behöriga myndigheterna bör, i enlighet med EBA:s riktlinjer om processer för produktgodkännande i fråga om bankprodukter för konsumenter⁴⁸, kontrollera att ramarna för produktstyrningspolicyn säkerställer att det ansökande kreditinstitutet, som fungerar som

---

⁴⁷ Punkt 111 i EBA:s riktlinjer för intern styrning har följande lydelse: ”Policyn bör omfatta åtminstone följande situationer eller relationer där intressekonflikter kan uppstå:

- a. Ekonomiska intressen (t.ex. aktieinnehav, andra äganderätter och medlemskap, finansiella innehav och andra ekonomiska intressen i företagskunder, immateriella rättigheter, lån som institutet beviljat ett företag som ägs av personalen, medlemskap i ett organ eller en enhet med intressen som står i strid med institutets).
- b. Personliga eller yrkesmässiga relationer till ägare till kvalificerade innehav i institutet.
- c. Personliga eller yrkesmässiga relationer till personal som arbetar för institutet eller företagen som omfattas av konsolidering under tillsyn (exempelvis familjerelationer).
- d. Andra anställningar och tidigare anställningar i nära förfluten tid (t.ex. fem år bakåt).
- e. Personliga eller yrkesmässiga relationer till relevanta externa intressenter (t.ex. samröre med betydande leverantörer, konsultföretag eller andra tjänsteleverantörer).
- f. Politiskt inflytande eller politiska relationer.”

⁴⁸ EBA/GL/2015/18 – finns på <https://www.eba.europa.eu/guidelines-on-product-oversight-and-governance-arrangements-for-retail-banking-products>

tillverkare och/eller distributör, kommer att tillämpa en sund produktstyrningspolicy med interna processer, funktioner och strategier för att i) säkerställa att konsumenternas intressen, mål och egenskaper beaktas, ii) undvika potentiella konsumentsskador och iii) minimera intressekonflikter.

154. De behöriga myndigheternas översyn av ramarna för konsumentskyddspolicyn bör syfta till att säkerställa att det ansökande kreditinstitutet upprättar en sund konsumentskyddspolicy för att ge konsumenterna adekvat information och skydd. Riktlinjerna bör särskilt säkerställa att konsumentskyddspolicyn är förenlig med regelverket och att relevant personal får lämplig utbildning. I detta syfte bör den omfatta standarder och principer, övervakning av efterlevnaden och personalens medvetenhet.
155. De behöriga myndigheternas översyn av ramarna för hantering av klagomål bör syfta till att säkerställa att kreditinstitutet ger konsumenterna tillräckligt skydd i enlighet med tillämpliga lagstadgade krav. Översiktsplanen bör omfatta förfarandet för att ta emot, bedöma och besvara klagomål.

9.4 Internkontrollramen

156. De behöriga myndigheterna bör bedöma om det ansökande kreditinstitutet har ett lämpligt ramverk för intern kontroll som står i proportion till kreditinstitutets planerade verksamhet, affärsmodell, komplexitet och därmed förknippade risker (t.ex. ombordstigning av kunder online, cybersäkerhetsskydd och cybersäkerhetsarrangemang). De behöriga myndigheterna bör försäkra sig om att de tilldelade personalresurserna är tillräckliga både i fråga om antalet heltidsekvivalenter och kvalifikationer, om systemen och budgeten är lämpliga för att stödja utförandet av uppgifterna.
157. De behöriga myndigheterna bör granska ansökningshandlingarna och vara förvissade om att fördelningen av uppgifter och ansvarsområden kommer att göra det möjligt för ledningsorganet att vara ordentligt insatt i och förstå kreditinstitutets struktur⁴⁹ och "säkerställa att de interna kontrollfunktionerna är oberoende av de affärsområden som de kontrollerar, inbegripet en lämplig åtskillnad mellan arbetsuppgifterna, och att de har tillräckliga ekonomiska resurser och personalresurser samt tillräckliga befogenheter för att effektivt fullgöra sin roll. Rapporteringsvägarna och ansvarsfördelningen inom institutet, särskilt mellan personer som innehar nyckelpositioner, bör vara tydliga, väldefinierade, sammanhängande, verkställbara och vederbörligen dokumenterade"⁵⁰.
158. De behöriga myndigheterna bör uppnå en tydlig uppfattning om att ramverket för intern kontroll omfattar institutets alla områden och återspeglar de tre linjerna i försvarsmodellen för identifiering av funktionerna för att hantera och möta risker.

---

⁴⁹ Punkt 71 i EBA:s riktlinjer för intern styrning.

⁵⁰ Punkt 68 i EBA:s riktlinjer för intern styrning.

159. I detta syfte bör de behöriga myndigheterna kontrollera att det finns arrangemang för att säkerställa att affärs- och stödenheterna, som utgör första försvarslinjen, i första hand kommer att ansvara för att identifiera och hantera de risker som de ådrar sig i sin verksamhet och för att inrätta och upprätthålla lämpliga processer och kontroller för att säkerställa att sådana risker analyseras, mäts, övervakas, rapporteras och hålls inom gränserna för kreditinstitutets riskaptit och att de uppfyller interna och externa lagstadgade krav.
160. Riskhanteringsfunktionen och funktionen för regelefterlevnad, den andra försvarslinjen, tillsammans med internrevisionsfunktionen, som är den tredje försvarslinjen, utgör de interna kontrollfunktionerna inom ramverket för internkontrollen. De behöriga myndigheterna bör kontrollera att de kommer att inrättas, med beaktande av de proportionalitetskriterier som anges i punkterna 17–21, och att de kommer att ges lämplig och tillräcklig befogenhet, ställning och direkt tillgång till ledningsorganet för att kunna fullgöra sitt uppdrag.
161. För att säkerställa att de interna kontrollfunktionerna uppfyller kraven på oberoende⁵¹ bör de behöriga myndigheterna, på grundval av ansökningshandlingarna, kontrollera följande:
- (a) Att deras personal inte utför några operativa uppgifter som faller inom ramen för den verksamhet som de interna kontrollfunktionerna ska övervaka och kontrollera.
  - (b) Att de är organisatoriskt åtskilda från den verksamhet som de ska övervaka och kontrollera.
  - (c) Oaktat det övergripande ansvar som vilar på ledamöterna i institutets ledningsorgan bör chefen för en intern kontrollfunktion inte vara underordnad en person som har ett ledningsansvar för den verksamhet som den interna kontrollfunktionen övervakar och kontrollerar.
  - (d) Ersättningen till de interna kontrollfunktionernas personal bör inte vara kopplad till den verksamhet som respektive kontrollfunktion ska övervaka och kontrollera och inte heller på annat sätt kunna äventyra deras objektivitet.
162. De behöriga myndigheterna bör kontrollera att cheferna för internkontrollfunktionerna uppfyller följande krav:
- a) Chefspositionen inrättas på en lämplig nivå i hierarkin som ger cheferna för kontrollfunktionerna tillräcklig befogenhet och ställning för att kunna fullgöra sina uppgifter.
  - b) Chefspositionen är oberoende av de affärsområden eller enheter som cheferna kontrollerar.
  - c) Cheferna rapporterar till och är direkt redovisningsskyldiga inför ledningsorganet, och chefernas resultat bör granskas av ledningsorganet.

---

⁵¹ Se punkt 175 i EBA:s riktlinjer för intern styrning.

d) Cheferna har vid behov tillgång till och rapporterar direkt till ledningsorganet i dess tillsynsfunktion så att cheferna kan påtala problem och i den mån det är lämpligt varna tillsynsfunktionen när specifika skeenden påverkar eller kan påverka institutet.

163. För att säkerställa att de interna kontrollfunktionerna kan utövas effektivt bör de behöriga myndigheterna vara övertygade om att de tilldelas tillräckliga budget- och personalresurser med lämpliga kvalifikationer, med beaktande av de typer av riktad verksamhet det gäller, samt ett lämpligt IKT-system och stöd som står till deras förfogande.

9.4.2 Riskhanteringsfunktion

164. De behöriga myndigheterna bör vara förvissade om att kreditinstitutet, som en del av ramverket för intern kontroll, kommer att ha ett övergripande ramverk för riskhantering som omfattar hela kreditinstitutet och fullt ut erkänner den ekonomiska substansen i alla kreditinstitutets riskexponeringar.

165. De behöriga myndigheterna bör vara förvissade om att riskhanteringsfunktionen kommer att främja genomförandet av ett sunt ramverk för riskhantering i hela institutet och att dess roll inom kreditinstitutet inbegriper deltagande i a) riskstrategi och riskbeslut, b) utvärdering av väsentliga förändringar, c) identifiering, mätning, bedömning, hantering och reducering av risker samt övervakning av och rapportering om risker, d) bedömning av överskridanden av riskaptit eller riskgränser och rekommendationer om avhjälpande åtgärder. I detta syfte bör de behöriga myndigheterna också se över och bedöma huvuddragen i strategin för hantering av sådana risker och inkludera en risktolerans- och riskaptitförklaring och åtgärder för att anpassa den bedömda risken till riskaptiten.

166. När det gäller riskhanteringsfunktionens roll i riskstrategin och beslutsfattandet bör de behöriga myndigheternas granskning syfta till att kontrollera att ansökan anger att riskhanteringsfunktionen i ett tidigt skede aktivt deltar i arbetet med att utarbeta kreditinstitutets riskstrategi, att säkerställa att kreditinstitutet har effektiva riskhanteringsprocesser och att förse ledningsorganet med all relevant riskrelaterad information som gör det möjligt att fastställa kreditinstitutets riskaptit. De behöriga myndigheterna bör säkerställa att riskhanteringsfunktionen avser att bedöma riskstrategins och riskaptitens robusthet och hållbarhet och att den senare på lämpligt sätt omvandlas till specifika riskgränser, även på affärsenhetsnivå, och involveras innan ledningsorganet fattar beslut om riskstrategier.

167. När det gäller riskhanteringsfunktionens roll i utvärderingen av väsentliga förändringar bör de behöriga myndigheterna kontrollera att riskhanteringsfunktionens medverkan säkerställs innan beslut om exceptionella transaktioner fattas, för att utvärdera effekterna av sådana förändringar och exceptionella transaktioner på kreditinstitutets övergripande risk, och rapportera sina resultat direkt till ledningsorganet innan ett beslut fattas.

168. När det gäller riskhanteringsfunktionens roll beträffande att identifiera, mäta, övervaka, begränsa och rapportera risker och tillhörande riskkoncentrationer som ska godkännas av

ledningsorganet, bör de behöriga myndigheterna se till att det finns riktlinjer och rutiner och att riskhanteringsfunktionen kommer att ha tillgång till alla affärsområden och andra enheter som har potential att medföra risker.

169. Riskhanteringsfunktionen bör även göra självständiga bedömningar av överskridanden av riskkaptit eller riskgränser (som innefattar att fastställa orsaken och genomföra en rättslig och ekonomisk analys av de faktiska kostnaderna för att eliminera, reducera eller säkra exponeringen i förhållande till de potentiella kostnaderna för att behålla den). Riskhanteringsfunktionen bör informera de berörda affärsenheterna och ledningsorganet samt rekommendera möjliga avhjälpande åtgärder. Riskhanteringsfunktionen bör i detta avseende kunna rapportera direkt till ledningsorganet i dess tillsynsfunktion när överskridandet är betydande, utan att detta påverkar riskhanteringsfunktionens rapportering till andra interna funktioner och kommittéer.

9.4.3 Ersättningspolicy

170. När det gäller utformningen av ersättningspolicyn bör de behöriga myndigheterna, utöver att bedöma efterlevnaden av kraven på könsneutralitet enligt artikel 92.2 aa i kapitalkravsdirektivet, särskilt beakta att riktlinjerna för policyn för anställda vars yrkesutövning har en väsentlig inverkan på kreditinstitutets riskprofil⁵² överensstämmer med artikel 94 i kapitalkravsdirektivet och EBA:s riktlinjer för ersättningspolicy.
171. I synnerhet ska de bedöma huruvida a) riktlinjerna i ersättningspolicyn överensstämmer med institutets beräknade riskkaptit, dess affärsstrategi och dess långsiktiga intressen, och att policyn avses upprättas, godkännas och övervakas av ledningsorganet, b) den personal som har en väsentlig inverkan på institutets riskprofil kommer att vederbörligen identifieras enligt artiklarna 92.3 och 94.3 i kapitalkravsdirektivet, c) den fastställer specifika ersättningskrav för denna personal, däribland i) en kvot mellan rörlig och fast ersättning enligt artikel 94.1 g i kapitalkravsdirektivet och ii) utbetalningsinstrument och uppskovsförfaranden, inbegripet malus- och återkravsförfaranden, enligt artikel 94.1 l, m och n i kapitalkravsdirektivet⁵³.

9.4.4 Funktion för regelefterlevnad

172. De behöriga myndigheterna bör kontrollera att funktionen för regelefterlevnad planerar att hantera efterlevnadsrisker, ge råd till ledningsorganet om åtgärder som ska vidtas för att säkerställa efterlevnad av tillämpliga lagar, regler, föreskrifter och standarder och under ledningsorganets överinseende genomföra riktlinjer och processer för att hantera efterlevnadsrisker och säkerställa efterlevnad. De behöriga myndigheterna bör kontrollera att funktionen för regelefterlevnad är lämplig för verksamhetens typ och geografiska fördelning (t.ex. efterlevnad av tillämplig nationell lagstiftning i olika jurisdiktioner när det gäller verksamhet som bedrivs över gränserna), risker och komplexitet enligt affärsmodellen och den bedömning av affärsplanen som utförts enligt avsnitt 7 i dessa riktlinjer.

---

⁵² Lämnas in i enlighet med de tekniska tillsynsstandarderna om information för auktorisation.

⁵³ Med särskild hänsyn till de undantag som anges i artikel 94.3 och 94.4 i kapitalkravsdirektivet.

173. Funktionen för regelefterlevnad bör se till att efterlevnaden övervakas med hjälp av ett strukturerat och väldefinierat program för efterlevnadsövervakning och att efterlevnadspolicyn följs. Funktionen för regelefterlevnad och riskhanteringsfunktionen bör även samarbeta och utbyta information på ett lämpligt sätt så att de kan fullgöra sina respektive uppgifter.
174. De behöriga myndigheterna bör också kontrollera att funktionen för regelefterlevnad, i nära samarbete med riskhanteringsfunktionen och den juridiska avdelningen, kommer att säkerställa att nya produkter och nya förfaranden följer gällande lagstiftning och, i tillämpliga fall, alla kända kommande ändringar av lagar, förordningar och tillsynskrav.
175. De behöriga myndigheterna bör kontrollera att en funktion för efterlevnad av den specifika förordningen om penningtvätt och finansiering av terrorism och interna policyer planeras inrättas, antingen inom eller utanför funktionen för regelefterlevnad.

9.4.5 Policy för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism

176. De behöriga myndigheterna bör kontrollera att policyn för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, som lämnats av det ansökande kreditinstitutet i enlighet med led iii artikel 5.1 c i de tekniska tillsynsstandarderna om information för auktorisation, ger en översikt över de centrala riktlinjer och förfaranden som, enligt artikel 8.3 i direktivet mot penningtvätt, kommer att införas för att motverka risken för penningtvätt och finansiering av terrorism. I detta avseende ska de behöriga myndigheterna beakta de proportionalitetskriterier som anges i punkterna 17–21.
177. De behöriga myndigheterna bör kontrollera att policyn omfattar alla aspekter som anges i artikel 8.4⁵⁴ i direktivet mot penningtvätt och styrka hur det ansökande kreditinstitutet kommer att säkerställa att det kan minska och effektivt hantera de risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som det är exponerat för från och med dagen för marknadstillträdet.

9.4.6 Internrevisionsfunktion

178. De behöriga myndigheterna bör, med beaktande av de proportionalitetskriterier som anges i punkterna 17–21, bedöma den oberoende och effektiva internrevisionsfunktion som inrättats av det ansökande kreditinstitutet. De behöriga myndigheterna bör få en tydlig uppfattning om att internrevisionsfunktionen, enligt en riskbaserad metod, kommer att kunna göra en oberoende översyn och ge objektiva garantier för att kreditinstitutets samtliga verksamheter

---

⁵⁴ Artikelns lydelse: "De riktlinjer, kontroller och förfaranden som avses i punkt 3 ska omfatta följande:

- (a) Utveckling av interna riktlinjer, kontroller och förfaranden, inbegripet rutiner för modellriskhantering, åtgärder för kundkännedom, rapportering, registerhållning, intern kontroll, efterlevnadskontroll inbegripet utnämning av en efterlevnadsansvarig på ledningsnivå om det motiveras av verksamhetens storlek och natur samt bakgrundskontroll av personal.
- (b) En oberoende granskningsfunktion för att granska de interna riktlinjer, kontroller och förfaranden som avses i led a, om det motiveras av verksamhetens storlek och natur."

och enheter, inklusive utkontrakterad verksamhet, överensstämmer med institutets riktlinjer och förfaranden och med andra externa (icke-tillsynsmässiga) krav.

179. För detta ändamål bör de behöriga myndigheterna bedöma om internrevisionsfunktionen har organisatoriskt oberoende och om internrevisorernas objektivitet skyddas genom direkt rapportering till ledningsorganet och tillräckliga resurser för att utföra sina uppgifter. I detta syfte bör det också säkerställas att internrevisionsfunktionen har obegränsad institutstäckande tillgång till institutets alla register, handlingar, information och byggnader för att den ska kunna fullgöra sina uppgifter.
180. De behöriga myndigheterna bör också bedöma huruvida internrevisionsfunktionen har anförtrotts åtminstone följande uppgifter:
- (a) Den interna kontrollramens lämplighet, inbegripet lämpligheten i policyer och förfaranden och efterlevnad av rättsliga och tillsynsmässiga krav.
  - (b) Utarbetande av en revisionsplan minst en gång om året vilken bygger på de årliga målen för internrevisionskontrollen och ska godkännas av ledningsorganet.
  - (c) Framläggande av rekommendationer på grundval av resultaten av dess verksamhet.
181. De bör också kontrollera att huvuddragen i metoden och den interna revisionsplanen för de tre första verksamhetsåren, inklusive revisionen av tjänster som läggs ut på entreprenad, är förenliga med den organisationsstruktur, verksamhetstyp och riskprofil som följer av den affärsplan som bedömts i enlighet med avsnitt 7.

9.4.7 Operativ motståndskraft och driftskontinuitetspolicy och driftskontinuitetsplan

182. Huvuddragen i policyn och planen för driftskontinuitet bör säkerställa att den sökande har en sund plan för hantering av driftskontinuitet för att säkerställa sin förmåga att bedriva verksamhet fortlöpande och begränsa förlusterna i händelse av allvarliga driftsavbrott. Den bör säkerställa att policyn och planen för driftskontinuitet innehåller en analys av de huvudsakliga riskerna för avbrott i verksamheten och en översikt över riskreducerande åtgärder samt säkerställa regelbundna tester av planen för driftskontinuitet.

9.4.8 IKT-policy och IKT-system

183. De behöriga myndigheterna bör bedöma huruvida IKT-policyn kommer att förse kreditinstitutet med tillförlitliga informations- och kommunikationssystem och huruvida IKT-systemen fullt ut kommer att kunna stödja aggregeringen av riskdata både vid normala tidpunkter och under perioder av stress. De behöriga myndigheterna bör särskilt bedöma om institutet åtminstone kommer att kunna

- (a) generera korrekta och tillförlitliga riskdata,

- (b) samla in och sammanställa alla väsentliga riskdata i hela institutet,
- (c) inom skälig tid generera sammanställda och aktuella riskdata,
- (d) generera sammanställda riskdata för att tillgodose en stor mängd och varierande förfrågningar från ledningsorganet eller behöriga myndigheter,
- (e) se till att de informations- och kommunikationssystem som stödjer institutens riktade verksamhet fungerar på ett sunt, tillförlitligt och säkert sätt.

184. När det gäller IKT-risker och säkerhetsrisker⁵⁵ bör de behöriga myndigheterna vara förvissade om att ramverket kommer att säkerställa en sund, tillförlitlig och säker funktion hos de informations- och kommunikationssystem som stödjer kreditinstitutens verksamhet samt att IKT-risker under normala tider och under stressperioder förebyggs, övervakas och reduceras på ett tillfredsställande sätt. De behöriga myndigheterna bör särskilt bedöma

- (a) huruvida ledningsorganet har en övergripande ansvarsskyldighet när det gäller att fastställa, godkänna och övervaka genomförandet av finansinstitutens IKT-strategi, som bör anpassas till finansinstitutens övergripande affärsstrategi,
- (b) en tydlig definition och fördelning av nyckelroller och ansvarsområden, och relevanta rapporteringsvägar, för att ramverket för hantering av IKT-risker och säkerhetsrisker ska vara effektivt, inbegripet tilldelning av lämplig budget för att på ett adekvat sätt stödja IKT-operativa behov och hanteringen av IKT-risker och säkerhetsrisker,
- (c) huruvida hanteringen och tillsynen av IKT-risker och säkerhetsrisker anförtros en oberoende och objektiv kontrollfunktion, på lämpligt sätt åtskild från IKT-operativa processer och inte ansvarar för någon internrevision, och en oberoende internrevisionsfunktion,
- (d) arrangemang för att säkerställa identifiering, inrättande och underhåll av uppdaterad kartläggning av verksamhetsfunktioner, roller och stödprocesser för att identifiera betydelsen av var och en av dem och deras ömsesidiga beroenden i förhållande till IKT-risker och säkerhetsrisker,
- (e) i den mån informationen lagras i IKT-system, huruvida kraven på informationssäkerhet kommer att vara uppfyllda,
- (f) omfattningen, komplexiteten och betydelsen av IKT-relaterade beroenden, om man planerar utkontraktering av IKT-tjänsternas operativa funktioner och IKT-systemens

---

⁵⁵ Enligt definitionen i EBA:s riktlinjer för hantering av IKT-risker och säkerhetsrisker har "IKT-risk och säkerhetsrisk" följande innebörd: "Risk för förlust som beror på sekretessbrott, på att integriteten hos system och data inte fungerar, på att system och data är olämpliga eller otillgängliga, eller på oförmåga att ändra på det inom rimlig tid och till rimliga kostnader när miljö- eller verksamhetskraven förändras (dvs. smidighet). Detta inkluderar säkerhetsrisker till följd av otillräckliga eller icke-funktionella interna processer eller externa händelser, bl.a. IT-attacker, eller otillräcklig fysisk säkerhet."

verksamhet – även till koncernenheter – eller användning av tredje part i samband med sådana funktioner och verksamheter.

10. Kvalificerade innehav och medlemmar

---

185. Vid tillämpningen av artikel 14.1⁵⁶ i kapitalkravsdirektivet bör de behöriga myndigheterna granska den information om aktieägare och medlemmar som lämnats av det ansökande kreditinstitutet i enlighet med artiklarna 8 och 9 i de tekniska tillsynsstandarderna om information för auktorisation.

186. Vid tillämpningen av artikel 14.2⁵⁷ i kapitalkravsdirektivet bör de behöriga myndigheterna bedöma om aktieägare och medlemmar uppfyller de kriterier som anges i artikel 23.1 i kapitalkravsdirektivet och som närmare anges i de europeiska tillsynsmyndigheternas gemensamma riktlinjer för bedömning av förvärv och ökning av kvalificerade innehav i den finansiella sektorn⁵⁸.

---

⁵⁶ Bestämmelsen har följande lydelse: "1. De behöriga myndigheterna ska neka att bevilja auktorisation att inleda verksamhet i ett kreditinstitut om inte kreditinstitutet har informerat dem om vilka aktieägare eller medlemmar, fysiska eller juridiska personer, som direkt eller indirekt har kvalificerade innehav, och om storleken på sådana innehav eller, om det inte finns några kvalificerade innehav, om vilka de 20 största aktieägarna eller medlemmarna är. [...]"

⁵⁷ Bestämmelsen har följande lydelse: "De behöriga myndigheterna ska neka auktorisation att inleda verksamhet i ett kreditinstitut om de med hänsyn till behovet av sund och ansvarsfull ledning av kreditinstitut bedömer att lämpligheten hos aktieägare eller medlemmar inte är tillfredsställande, särskilt om kriterierna i artikel 23.1 inte har uppfyllts. Artikel 23.2 och 23.3 och artikel 24 ska tillämpas."

⁵⁸ JC/GL/2016/01 av den 20 december 2016 – finns på https://esas-joint-committee.europa.eu/Publications/Guidelines/JC_QH_GLs_EN.pdf